

Islam este...

O Introducere despre Islam si Principiile sale

TABLA DE MATERII

Prefata	2
1. Ce este Islamul?.....	2
2. Monoteism.....	2
2a. Singularitatea lui Dumnezeu in Imparatia Sa (Omnipotentia).....	2
2b. Devotiunea tuturor Actelor de Veneratie catre un Singur Dumnezeu.....	3
2c. Unicitatea si Singularitatea lui Dumnezeu in Numele si Atributele Sale.....	3
3. Cele sase Articole ale Credintei.....	3
3a. Credinta in Dumnezeu.....	4
3b. Credinta in Ingerii Sai.....	4
3c. Credinta in Cartile Sale.....	4
3d. Credinta in Profetii si Mesagerii Sai.....	4
3e. Credinta in Ziua Judecatii.....	5
3f. Credinta in Decretul Divin.....	5
4. Libera Alegere a Fiintei Umane.....	6
5. Nu exista Constrangere in Religie.....	6
6. Cei cinci Stalpi ai Islamului.....	6
6a. Marturisirea de Credinta (Shahadah).....	6
6b. Oferirea celor Cinci Rugaciuni Zilnice (Salah).....	6
6c. Oferirea Milosteniei Anuale (Zakat).....	6
6d. Tinerea Postului din Luna Ramadan (Sawm).....	7
6e. Pelerinajul la Meca (Hajj).....	7
7. Coranul.....	7
8. Profetul Muhammad (pacea fie asupra lui) si traditia sa (Sunnah).....	8
9. Pericolul Inovatiei (Bid'ah) in Islam.....	8
10. Istoria lui Adam si a Evei.....	9
11. Isus (pacea fie asupra lui).....	10
12. Pacat si Cainta.....	10
13. Structura Organizationala a Islamului.....	10
14. Legislatia Islamica.....	11
15. Codul Islamic de Imbracaminte.....	11
16. Femeile in Islam.....	12
17. Sovinismul Uman si Lumea Islamica.....	12
18. Islam, Razboi si Jihad.....	13
19. Stiinta si Tehnologie.....	14
20. Fundamentalism si Terorism.....	15
21. Sumar.....	15
22. Nota Editorului.....	16

ISLAM IS... ISBN 0-9719158-0-6

Copyright ©2002 Pete Seda

Aici dam permisiunea de a tipari, vinde, distribui, si traduce cartea "Islam is..." in totalitate, atat timp cat reproducera e facuta fara alte schimbari ale textului si intelesului (numai schimbari de format sunt permise).

Daca sunteti interesat in tiparirea sau traducerea cartii "Islam is..." anuntati-ne si vom fi fericiti sa va asistam prin asigurarea mai multor detalii, suport editorial, sau diferite formate digitale ale cartii insha Allah (cu voia lui Dumnezeu). Ne-ar face, de asemenea, placere sa afisam diferite traduceri ale cartii pe website-ul nostru pentru accesare gratuita. Va multumim pentru interes.

Pentru mai multe informatii despre Islam:

www.islam-is.com

www.qf.org

www.iad.org

www.islam-guide.com

www.islam101.com

www.islamtomorrow.com

www.islamhouse.org

www.islamfaq.org

PREFATA

Scopul acestei lucrari este de a prezenta invataturile autentice ale Islamului. Noi nu prezentam nici o versiune specifica ori o interpretare unica a Islamului. Noi prezentam Islamul asa cum este, fara indulciturii, si il lasam sa se sustina prin propriile sale merite. Exista un singur Islam si un singur exemplu de viata islamica – acela al Profetului Muhammad^P (pacea fie asupra lui).¹

Intentia noastra este de a oferi o viziune de baza, asupra celor mai importante principii ale Islamului, asa cum au fost date in Coran si exemplificate de Profet^P. De asemenea, intentionam sa adresam unele dintre cele mai comune intrebari despre Islam.

In ciuda faptului ca o cincime din populatia lumii este musulmana, Islamul este de multe ori prost-inteles si prost-interpretat, in societatile vestice contemporane. Speram ca aceasta lucrare va ajuta protejarea luminii Islamului asa cum a fost comunicata prin decret divin Profetului Muhammad^P si stergerea oricarei comune neintelegeri care produc prejudicii si ura. Scriem aceasta carte in speranta ca oamenii din toate credintele ni se vor alatura in a face aceasta lume o lume a tolerantei, bunatatii, intelegerii, si pacii.

1. CE ESTE ISLAMUL?

Din punct de vedere literal cuvantul arab Islam inseamna “predare” sau “supunere”.

Islamul, ca credinta, inseamna totala si sincera supunere lui Dumnezeu asa incat omul sa poata trai in pace si liniste. Pacea (Salam in araba, Shalom in ebraica) este obtinuta prin obedienta activa fata de poruncile revelate ale lui Dumnezeu, pentru ca Dumnezeu *e Cel Drept, e Pacea*. (Cuvintele *italicizate* de-a lungul textului indica fie un vers din Coran fie unul dintre numele sau atributelor lui Dumnezeu.)

Numele de Islam² are un sens universal valabil. Islamul nu este denumit dupa un trib de oameni sau un individ, precum Iudaismul e denumit dupa Iuda, Crestinismul dupa Cristos, si Budismul dupa Buda. Islam nu e un nume ales de oameni; a fost divin comunicat, de la Dumnezeu. Islamul e o credinta globala, nu a estului sau a vestului. Islamul este o completa cale de viata, implicand o submisie totala catre Dumnezeu. Cel sau cea care isi preda vointa total catre Dumnezeu, voluntar,³ este numit (a) musulman (a). Nu a fost Muhammad^P ci Adam^P cel care a adus prima data Islamul catre umanitate. Apoi, fiecare Profet si Mesager^P a venit sa avertizeze oamenii pentru o clara intelegere a poruncilor lui Dumnezeu. Ei au oferit invataturi relevante pentru acel timp, pana cand Dumnezeu a ales Profetul final, Muhammad^P, sa vina cu ultimul Testament la care ne referim cu numele de Coran.

Allah e un cuvnt arab, inseamnnd “*Unicul si Singurul Dumnezeu*”, numele propice al *Celui* care a creat cerurile si pamantul. **Vorbitorii de araba evrei si crestini de asemenea il striga pe Dumnezeu cu numele de Allah** Pentru un musulman, *Allah* este *Cel* mai mare si mai cuprinzator dintre numele lui Dumnezeu, denotand pe *Cel* care este adorat in veneratie, *Cel* care a creat tot ceea ce exista.

2. MONOTEISM

Conceptul de monoteism (cunoscut sub denumirea de tawheed in araba) este singurul cel mai important concept in Islam. Monoteismul puncteaza catre primul dintre cele Zece Porunci, si in Islam totul este cludit pe singularitatea lui Dumnezeu. Islamul cheama umanitatea sa se indeparteze de a venera orice parte a creatiei si sa veneraze pe “*Singurul si Unicul Dumnezeu*”. Nici un act de veneratie sau devotiune nu are vreun inteles sau valoare daca, conceptul de monoteism este in vreun fel compromis.

Datorita importante sale, conceptul de monoteism (divina unitate si singularitate) trebuie inteles total si propice. Pentru a usura discutia, monoteismul poate fi privit din urmatoarele trei perspective:

- a. **Singularitatea lui Dumnezeu** in Imparatia Sa (Omnipotentia)
- b. Devotiunea tuturor actelor de veneratie catre **Dumnezeul Singur**
- c. Unicitatea si **Singularitatea lui Dumnezeu** in Numele si Atributele Sale

Stabilirea de puncte principale nu e singura cale de a ne apropia de subiectul **Dumnezeu este singur si unic**, dar ajuta topica sa fie usor analizata si discutata. (Monoteismul este cheia intelegerii Islamului, si revizuirea acestui concept este recomandata.)

2a. Singularitatea lui Dumnezeu in Imparatia S a inseamna ca Dumnezeu, *Creatorul Originar al Cerurilor si al Pamantului*, are absoluta si perfecta stapanire asupra universului. **El singur este Creatorul tuturor lucrurilor**. El singur face ca totul sa se intample. El este *Cel* care asigura sustinerea si care determina totul in viata si moarte. El este *Cel Puternic, Omnipotentul*, absolut perfect si fara nici un defect. Nimeni nu imparte domeniul Lui. Nimeni nu poate rezista Decretului Lui. El este *Cel* care ne-a creat pe fiecare dintre noi dintr-o singura celula si ne-a facut ceea ce suntem acum. El este *Cel* care a creat peste o suta de bilioane de galaxii si fiecare electron, neutron, si fiecare nucleu continut in ele, pastrand tot ce exista si toate legile naturii in ordine perfecta. Nici o frunza nu cade dintr-un copac fara permisiunea Lui. Totul este pastrat intr-o inregistrare precisa.

El este de departe mai mare decat ne putem noi imagina. El este atat de puternic incat totul pentru a fi creat El spune simplu “**Fii!**” si se materializeaza. El a creat timpul, spatiul, si toate lumile cunoscute si necunoscute, si cu toate acestea El nu este o parte a nici uneia dintre ele. Cele mai multe credinte admit ca, *Creatorul* universului este unul, fara partener. Islamul include cunostinta ca Dumnezeu nu este o parte a creatiei Sale si nici una dintre creatii nu imparte puterea Sa.

In Islam, a crede ca vreo creatie a lui Dumnezeu imparte puterea sau atributele Lui e considerata politeism si necredinta. Exemple de astfel de false credinte ar fi a crede ca prezicatorii sau astrologii pot prezice viitorul; Dumnezeu, *Atotcunoscatorul*, spune ca numai El poseda cunoasterea viitorului. Numai Divinul poate da ajutor divin. Nici o fiinta cu exceptia lui Dumnezeu are abilitatea de a da ajutor

¹ Simbolul^P inseamna “pacea si binecuvantarea(rile) fie asupra lui (lor)”. Este o traditie Islamica de a oferi pace si binecuvantare asupra tuturor Profetilor si Mesagerilor lui Dumnezeu. A respecta reprezentantii lui Dumnezeu inseamna a-l respecta pe Dumnezeu.

² Unii musulmani nu se simt in largul lor sa denumeasca Islamul o “religie”, deoarece Islamul nu e o credinta institionalizata. In araba Islamul e categorisit ca *Diin*, “Mod de a trai”. Aceasta este la fel ca la primii crestini care si-au numit credinta lor “Calea”.

³ “Voluntar”, in acest sens, inseamna mai mult decat “a nu fi constrans”. Inseamna predare catre Dumnezeu fara motive ulterioare sau rezerve, si cu adevarat cu toata inima.

divin sau calauzire divina. Credinta ca norocul, farmecele, si talismanele au vreo putere este o forma de politeism. La aceste concepte se renunta in Islam.

2b. DEVOTIUNEA TUTUROR ACTELOR DE VENERATIE CATRE UN SINGUR DUMNEZEU

Numai Dumnezeu, *Apreciatorul*, trebuie venerat. Acest lucru a fost proclamat de catre toti Profetii si Mesagerii^P in Islam care au fost trimisi de Dumnezeu de-a lungul anilor si acesta este miezul credintei in Islam. Dumnezeu ne spune noua ca scopul crearii umanitatii este **sa-L venereze pe El singur**. Scopul Islamului este de a chema oamenii sa se indeparteze de la venerarea creatiei si de a-i directiona spre veneratia *Creatorului* singur.

Aici Islamul difera de alte religii. Cu toate ca cele mai multe religii ne invata ca este un creator care a creat tot ceea ce exista, ele cuprind de cele mai multe ori forme de politeism (idolatrie) in legatura cu veneratia lor. Aceste religii fie isi cheama supusii sa adore si alte fiinte pe langa Dumnezeu (de obicei plasand acesti alti dumnezei pe nivele mai joase decat Dumnezeul care este *Creatorul*), sau cer ca aderentii lor sa se adreseze altor creatii ca intercesori pentru ei in fata lui Dumnezeu.

Toti Profetii si Mesagerii^P lui Dumnezeu, de la Adam^P la Muhammad^P, au chemat oamenii **sa-l venereze pe Dumnezeu singur fara partener sau intermediar**. Aceasta este cea mai pura, simpla, cea mai naturala credinta. Islamul refuza notiunea detinuta de antropologi ca cea mai veche religie a fiintei umane era politeismul - care in timp a evoluat catre monoteism. De fapt, Musulmanii cred exact contrariul, cultura umana s-a degradat in idolatrie, in intervalul de timp intre diferitii Mesageri ai lui Dumnezeu. Chiar cand Mesagerii erau printre ei, multi oameni au rezistat chemarilor lor si au practicat idolatria in ciuda avertismentelor. Ulterior Mesagerii au fost delegati de catre Dumnezeu sa aduca oamenii inapoi catre monoteism.

Dumnezeu a creat oamenii cu o inclinatie inascuta si naturala spre a-l venera pe El singur. Satana pe de alta parte face tot posibilul sa-i intoarca pe oameni de la monoteism, momindu-i, facandu-i sa venereze creatia (idolatrie). Cei mai multi oameni au tendinta de a-si focaliza devotiunea lor spre ceva care poate fi vizualizat, ceva imaginabil, chiar daca au cunoasterea instinctiva ca, *Creatorul* universului este mult mai mare decat imaginatia lor. De-a lungul istoriei umane Dumnezeu a trimis o succesiune de Profeti si de Mesageri pentru a chema oamenii inapoi spre veneratia *Acelui Singur Dumnezeu*. Datorita ispitei lui Satana oamenii au deviat in mod repetat in a venera fiinte create (idolatrie si politeism).

Dumnezeu a creat fiintele umane sa-L venereze pe El singur. In Islam, cel mai mare pacat posibil este de a venera orice sau pe oricine in afara de Dumnezeu, chiar daca supusul intentioneaza sa se apropie de Dumnezeu prin oferirea actelor de devotiune altei fiinte. Dumnezeu, *Atot suficient*, nu are nevoie de intercesori sau intermediari. El aude toate rugaciunile noastre si are stiinta completa despre tot ceea ce se intampla.

In acelasi timp Dumnezeu nu are nevoie de veneratia noastra, dar El spune ca il incanta. El este complet independent de toate lucrurile. Toata creatia este dependenta de El. Daca toti oamenii din lume ar veni impreuna sa-l venereze numai pe Dumnezeu, nu-l vor ajuta pe Dumnezeu pana la urma. Nu vor adauga nici un atom in greutate la domeniul Sau maiestuos. Si invers, daca toata creatia ar abandona veneratia lui Dumnezeu, pana la urma nu vor mica domeniul Lui. Venerandu-l pe Dumnezeu ne vom ajuta propriile noastre suflete si vom implini nobilul scop pentru care am fost creati. Dumnezeu nu are nici o nevoie: El este *Cel Etern*, *Cel Absolut*.

Veneratie nu inseamna numai practicile si ceremoniile religioase traditionale. Conceptul de veneratie este mai cuprinzator. Schimbarea unui scutec, onoarea si dragostea pentru parinti, la fel de bine ca si culegerea unei bucati de sticla de pe trotuar - toate pot fi forme de veneratie daca sunt facute cu intentia primara de a-L multumi pe Dumnezeu. Daca orice forma de bunastare, fie ea avere, servicii, putere sau recunoastere devine mai importanta decat a-L multumi pe Dumnezeu, chiar si aceasta reprezinta o forma de politeism.

2c. UNICITATEA SI SINGULARITATEA LUI DUMNEZEU IN NUMELE SI ATRIBUTELE SALE

Unicitatea si singularitatea lui Dumnezeu in numele si atributele Sale indica faptul ca Dumnezeu nu **se regaseste** in atributele fiintei create, si nici ea nu **se regaseste** in ale Lui. Dumnezeu este unic din toate punctele de vedere. El nu poate fi limitat in nici un fel, pentru ca El este creatorul tuturor lucrurilor. Dumnezeu, *Cel mai Mare* spune: "*Dumnezeu! Nu exista divinitatea afara de El, Cel viu, Vesnic! Nici atipirea nici somnul nu-L cuprind! Ale Lui sunt cele din ceruri si de pre pamant! Cine este acela care ar putea mijloci la El fara ingaduinta Lui? El le stie pe cele din fata lor si pe cele din urma lor. Si ei nu pricep nimic din stiinta in afara de ceea ce El voieste. Tronul Lui se intinde peste ceruri si peste pamant si nu-I este grea pazirea lor. El este Preainaltul, Maretul!*" [Coran 2:255]

In Islam este interzis sa atribuim lui Dumnezeu caracteristici ale creatiei Sale. Singurele atribute care pot fi atribuite lui Dumnezeu sunt cele pe care El singur Le-a relevat in Coran sau cele pe care Profetul^P le-a utilizat ca sa-L descrie. Multe dintre numele lui Dumnezeu si atributele Sale par a avea echivalente la nivel uman dar aceasta este numai o reflectare a limbajului uman. Atributele lui Dumnezeu, ca si Dumnezeu Insusi, sunt ca nimic altceva din experienta noastra. De exemplu Dumnezeu are cunoastere divina. Omul are cunoastere. Cu toate acestea, cunoasterea, lui Dumnezeu, nu e de loc la fel ca, cunoasterea fiintelor umane. Cunoasterea lui Dumnezeu este nelimitata (omniscient, *Cel Atotcunosctor*). Nu e nici invatata nici dobandita. Cunoasterea lui Dumnezeu include toate lucrurile fara a fi marita sau micșorata. Cunoasterea umana pe de alta parte este dobandita si limitata. Ea se schimba constant, marindu-se si micșorandu-se, si este subiect al uitarii si erorii.

Dumnezeu, *Cel Irezistibil*, are vointa divina. Si fiinta umana are vointa. Voia lui Dumnezeu intotdeauna se implineste. Ca si cunoasterea Lui divina, vointa Lui include toate lucrurile pe care Dumnezeu vrea sa le treaca in fiinta in creatie - trecutul, prezentul si viitorul. Vointa umana pe de alta parte e mai mult o intentie, o dorinta. Ea se poate implini numai daca Dumnezeu vrea sa se intample.

Atributele umane nu pot fi atribuite lui Dumnezeu. Toate atributele umane sunt limitate. **Dumnezeu nu are gen**, slabiciune, sau deficienta. Dumnezeu este deasupra atributului de gen al omului si al creatiei. Aici am folosit pronumele "El" numai pentru ca nu exista un pronume neutru in limbile romana/semitica, si se foloseste convetia de utilizare a limbii romane. Cand regescul "Noi" este folosit in Coran cu referire la Dumnezeu, este utilizat din respect si nici intr-un caz nu implica pluralitate. A atribui lui Dumnezeu atribute ale lucrurilor

create este o forma de politeism. Este, de asemenea, o forma de politeism sa atribui lucrurilor create attribute care apartin numai lui Dumnezeu singur. De exemplu, oricine crede ca altcineva in afara de Dumnezeu este *Atotintelept* si *Atotputernic* a comis pacatul de politeism.

“*Binecuvantat fie numele Domnului tau, Cel plin de Slava si de CInste.*” [Coran 55:78]

3. CELE SASE ARTICOLE ALE CREDINTEI

Sunt sase principii pe care cineva trebuie sa le creada fara urma de indoiala pentru a fi considerat musulman. Aceste articole ale credintei sunt urmatoarele:

- a. Credinta in Dumnezeu
- b. Credinta in Ingerii Sai
- c. Credinta in Cartile Sale
- d. Credinta in Profetii si Mesagerii^P Sai
- e. Credinta in Ziua Judecatii
- f. Credinta in Decretul Divin al lui Dumnezeu

3a. CREDINTA IN DUMNEZEU

Islamul emfazeaza ca Dumnezeu este Cel fara partener, *Cel Cuprinzator* a tot ceea ce exista, si el este unic in toate privintele. Numai Dumnezeu Cel mai Binevoitor, are dreptul sa fie venerat.

3b. CREDINTA IN INGERII SAI

Ingerii sunt creatiile lui Dumnezeu. Dumnezeu, *Cel Originator*, i-a creat din lumina. Ei sunt puternici si intotdeauna fac, cu precizie, ceea ce li se comanda sa faca de catre Dumnezeu.

Dumnezeu ne-a revelat nume si indatoriri ale unor ingeri. Un musulman trebuie sa creada in existenta ingerilor. Gavriil si Mihail sunt printre ingerii mentionati in Coran. De exemplu printre indatoririle lui Gavriil este sa transmita revelatia lui Dumnezeu Profetilor si Mesagerilor^P.

3c. CREDINTA IN CARTILE SALE

Musulmanii cred in toate scripturile originale revelate de Dumnezeu Mesagerilor^P Sai. Un musulman trebuie sa creada in toate scripturile mentionate de Dumnezeu in Coran. Dumnezeu, *Daruitorul*, le-a revelat, si ele au fost, in forma originala, cuvantul lui Dumnezeu. Scripturile, pe care Dumnezeu le mentioneaza in Coran sunt:

- a. Originalele **Pergamente** cum au fost revelate lui Avraam^P
- b. Originala **Tora** cum a fost revelata lui Moise^P
- c. Originalele **Psalmi** cum au fost revelate lui David^P
- d. Originalele **Injii** (Evanghelia lui Isus) cum au fost revelate lui Isus^{P4}
- e. **Coranul** cum a fost revelat lui Muhammad^P (care e inca disponibil in forma sa originala)

Musulmanii nu considera scripturile revelate inaintea Coranului, care sunt prezente in circulatie in diferite editii si versiuni, sa fie o reprezentare precisa a formei originale revelate. Conform Coranului oameni au modificat aceste scripturi pentru beneficiul lor lumesc. Aceste distorsiuni au aparut pe diferite cai, ca de exemplu adaugarea sau eliminarea din text, sau schimbari in inteles sau de limba. Aceste distorsiuni au fost adoptate in timp, si ceea ce a ramas este o mixtura a textului original divin cu interpretarea umnana fabricata si contaminata. Cu toate ca musulmanii cred in toate cartile dinainte revelate, dovada finala dupa care judeca diferite aspecte si cauta calauzirea finala este cautata prin intermediul Coranului si prin autentica traditie a Profetului Muhammad^P.

3d. CREDINTA IN PROFETII SI MESAGERII^P SAI

Profetii si Mesagerii^P au fost persoane care au primit revelatia de la Dumnezeu si au transmis-o oamenilor. Ei au fost trimisi umanitatii pentru a intoarce oamenii la monoteism, pentru a servi ca modele practice, in viata, de supunere lui Dumnezeu, si de a ghida oamenii catre calea salvarii. Nici unul dintre Profeti si Mesageri^P nu impart divinitatea cu Dumnezeu. Ei au fost doar fiinte umane. Este interzis pentru un musulman sa-i venereze sau sa-i utilizeze pe post de conducta catre Dumnezeu. Un musulman nu ar trebui niciodata sa-i invoce, sa-i implore, sau sa caute mila si iertarea lui Dumnezeu prin ei. Astfel, termenul de “Mahomedanism” e o insulta si nu ar trebui niciodata aplicat musulmanilor. Fiecare Profet si Mesager a predicat ca toate aceste acte sunt politeistice, si oricine se implica in ele este considerat in afara credintei Islamului.

De-a lungul anilor, Dumnezeu, *Impartitorul Binelui*, a trimis profeti catre toate natiile din lume. Un musulman trebuie sa creada in toti Profetii si Mesagerii^P trimisi de Dumnezeu. Dumnezeu i-a mentionat pe unii dintre ei in Coran. Printre cei mentionati in Coran cu numele⁵ sunt Adam, Noe, Avraam, Moise, Isus, si Muhammad. (pacea fie asupra lor)

Toti Profetii si Mesagerii^P lui Dumnezeu au adus invataturile Islamului. De-a lungul istoriei toti oamenii monoteisti care s-au supus lui Dumnezeu si au urmat revelatia lui Dumnezeu catre Profetii si Mesagerii^P timpurilor lor sunt considerati musulmani. Dreptul la mostenirea Avramica este obtinut prin aderarea oamenilor la credinta monoteista a lui Avraam^P, si supunerea catre Dumnezeu, nu numai prin linie

⁴ Diferitele evanghelii, din Biblia de astazi, au fost scrise dupa timpul lui Isus^P de catre alti autori. Injii-ul mentionat in Coran se refera numai la revelatiile care au venit prin Isus^P, fiul Mariei^P

⁵ Profetii mentionati in Coran sunt: Adam, Enoch (Idris), Noe, Hud, Salih, Avraam, Lot, Ismael, Isaac, Iacov, Iosif, Shu'ayb, Iov, Moise, Aaron, David, Solomon, Ilie, Elisha, Iona, Ezechiel, Zaharia, Ioan “Botezatorul”, Isus, si Muhammad (pacea fie asupra lor)

genealogica. Cand Moise^p a venit si si-a proclamat profetia toti cei care l-au urmat cu adevarat in credinta sa monoteista sunt musulmani. La fel, cand Isus^p a venit si si-a proclamat profetia, cu semne clare si miracole, a fost obligatoriu pentru toata lumea sa-l accepte neconditionat daca vroiau sa fie considerati musulmani. Toti cei care l-au respins pe Isus^p au devenit necredinciosi, in Islam, datorita acestei respingeri⁶. Respingand sau neplacand oricare dintre Mesagerii lui Dumnezeu descalifica o persoana ca musulman. Musulmanilor li se cere sa iubeasca si sa respecte toti Profetii si Mesagerii^p lui Dumnezeu care au chemat umanitatea sa venereze numai *Creatorul* fara a fi asociati nici un partener. Toti Profetii si Mesagerii^p s-au supus complet lui Dumnezeu, si aceasta este Islam.

Profetii, de la Adam^p la Muhamad^p, au fost toti frati in credinta. Ei toti au chemat oamenii la acelasi adevar. Diferiti mesageri au venit cu diferite seturi de legi trimise de Dumnezeu sa ghideze si sa guverneze oamenii, dar esenta invataturilor lor a fost aceeaasi. Toti au chemat oamenii sa se indeparteze de a venera lucrurile create si sa-L venereze pe *Creatorul, Cel Suprem*.

In Islam, Muhammad^p are distinctia de a fi ultimul dintre profetii lui Dumnezeu si Pecetea Profetilor. Motivul pentru aceasta este, in primul rand, din cauza ca Dumnezeu a finalizat revelatia catre umanitate si a pastrat-o perfect in Coran, si in al doilea rand pentru ca ultimul Sau Profet si Mesager^p a avut o viata exemplara in timpul celor douazeci si trei de ani ai profetiei sale trasand clar linia dupa care sa se ghideze toate generatiile urmatoare. Dumnezeu spune in Coran ca nici un mesager nu va veni dupe el. Aceste este motivul pentru care Muhammad^p este cunoscut ca Pecetea Profetilor⁷. Aceasta inseamna ca divina lege care a fost revelata si incorporata in invataturile profetului Mohammad^p este pentru toata umanitatea pana in Ziua Invierii (Ziua Judecatii). Pentru a fi un credincios, este obligatoriu sa crezi in Muhammad^p si in legile care au fost revelate prin el, ca si in toti Profetii si Mesagerii^p lui Dumnezeu care au venit inaintea lui. Muhammad^p si Profetii si Mesagerii^p dinaintea lui au trebuit sa creada, sa se supuna, si sa se predea *Atotputernicului* Dumnezeu. Cu toate ca musulmanii cred in toti Profetii si Mesagerii^p lui Dumnezeu, ei urmeaza si se intrec in invataturile ultimului Mesager, Muhammad^p. Dumnezeu *Cel mai Glorios*, afirma despre Muhammad^p: “*Si Noi nu te-am trimis decat ca o indurare pentru lumi.*” [Coran 21:107]

3e. CREDINTA IN ZIUA JUDECATII

Musulmanii trebuie sa creada, fara nici un dubiu, in Ziua Judecatii si in resuscitarea fizica atunci cand corpul va fi recreat si sufletul va fi reunit cu trupul prin puterea nelimitata a lui Dumnezeu. Asa cum Dumnezeu, *Reunitorul Omenirii*, ne-a creat la inceput, El este sigur *Reinvietorul* care ne va aduce pe noi din moarte sa stam in fata Lui in judecata. Dupa Ziua Judecatii nu va mai fi moarte, si existenta noastra va fi pentru totdeauna. Ziua Judecatii este atunci cand fiecare individ si individa va sta in fata Creatorului si va fi chestionat pentru faptele lui sau ei. In acea zi importanta noi vom vedea in detaliu rezultatele oricarui mic bine si al oricarui mic rau pe care l-am facut inainte in aceasta viata. In acea zi minciuna si deceptia nu vor mai fi posibile. Ultima recompensa este Paradisul si pedeapsa este Iadul. Din punct de vedere literal Raiul si Iadul sunt locuri care exista in realitate. Ele nu sunt simboluri sau metafore.

Dumnezeu, *Recunoscatorul* si *Recompensatorul Binelui*, descrie Paradisul (gradinile Raiului) ca pe un loc minunat de placere, umplut cu uimitoare gradini eterne, cu rauri pe dedesubt. In Paradis nu exista nici frig, nici caldura, nici boala, plictiseala sau rau. Dumnezeu, *Daruitorul Securitatii*, va elimina boala din inimile si trupurile locuitorilor Sai, si tot ce omul doreste ii va fi garantat. Se va spune celor ce vor intra in Paradis: Acest Paradis l-ai mostenit ca rezultat al milei lui Dumnezeu si al faptelor tale bune. Cea mai mare placere in Viata de Apoi va fi abilitatea credinciosilor de a vedea fata lui Dumnezeu, *Cel mai Inalt*. Faptul de a fi musulman in sine nu asigura omului Paradisul, decat daca el moare in stare de Islamului - supunere catre *Unul Singurul* Dumnezeu.

Dumnezeu, *Socitorul*, descrie Iadul ca pe un oribil loc etern, care depaseste imaginatia, un foc al carui combustibil este omenirea si pietre. Cand ingerii necrutatori plaseaza oamenii in Iad, ei vor spune: “Aceasta e ceea ce voi ati obisnuit sa negati.” [Coran 83:17] Noi credem ca Dumnezeu este *Cel mai Intelegator* si *Cel mai Milostiv*; oricum, El este, de asemenea, sever in pedeapsa Sa catre cei care o merita.

Infinita justitie a lui Dumnezeu este absoluta si eterna. In Ziua Judecatii toate faptele vor fi expuse si fiecare va fi tratat drept. Noi nu vom intra in Paradis numai datorita faptelor noastre ci prin gratia lui Dumnezeu.

3f. CREDINTA IN DECRETUL DIVIN

Dumnezeu, in vesnicia Lui, stie tot ce se intampla in ceata Sa. Din perspectiva fiintelor efemere ca noi, aceasta inseamna ca Dumnezeu, *Atotprivitorul*, cunoaste tot ce s-a intamplat in trecut, tot ce se intampla acum si tot ce se va intampla in viitor. Divina cunoastere a lui Dumnezeu este perfecta. Dumnezeu este *Atotcunoscatorul* si tot ceea ce El cunoaste se va intampla.

Dumnezeu, *The Subduer*, are absoluta sovranitate asupra intregii Sale creatii. Tot ceea ce exista in creatia Sa si orice eveniment care se intampla este un rezultat direct al faptului ca El le creaza. Nimic nu se intampla, in creatie, decat cu puterea Lui, dorinta Lui, si cunoasterea Lui.

4. LIBERA ALEGERE A FIINTEI UMANE

Un aspect important al Islamului este acela ca fiecare fiinta umana are libera vointa de a alege intre bine si rau. Dumnezeu, *Daruitorul*, a onorat umanitatea cu acest dar. Acest lucru vine cu o grea responsabilitate si, in Ziua Judecatii, vom fi trasi la raspundere pentru modul in care am utilizat acest dar.

Umana libertate de a alege nu vine, defel, in contradictie cu faptul ca Dumnezeu, *Martorul*, cunoaste tot ceea ce o sa se intample in creatie. Cineva ar putea intreba: “Daca Dumnezeu cunoaste ca maine am sa comit un pacat, atunci este inevitabil ca eu sa fac altfel pentru ca, cunoasterea lui Dumnezeu este infalibila, si ceea ce Dumnezeu stie se va intampla.” Faptul ca Dumnezeu cunoaste decizia acestui om nu inseamna ca el sau ea este fortat/fortata sa ia aceasta decizie.

⁶ Dumnezeu a revelat lui Muhammad^p: “*El va oranduï voua religia pe care i-a prescris-o lui Noe, pe care ti-am revelat-o tie si am prescris-o pentru Avraam si Moise si Isus: ‘Intemeiatii religia si nu va despartiti intru ea!’ Li se pare prea mare politeistilor aceea la care tu ii chemi. Dumnezeu ii alege [pentru aceasta] pe aceia pe care El vointe si si ii calauzeste catre El pe aceia care se caiesc.*” [Coran 42:13]

⁷ Unii musulmani se refera la urmatoarele versete Biblice ca prevestitoare ale Profetului Muhammad^p: [Deut. 18:15, 18:18; Ioan 1:19-21, 14:16, 14:17, 15:26, 16:7-8, 16:12-13]

De asemenea, libera decizie umana nu contrazice in nici un fel absoluta sovranitate a lui Dumnezeu asupra creatiei. Nici nu contrazice faptul ca nimic nu se intampla in creatie decat daca vrea Dumnezeu. Unii ar putea spune: "Asadar, nu am o libera vointa. Libera mea vointa e doar o iluzie." Din potrivă, Dumnezeu a creat in fiecare dintre noi abilitatea de a formula o intentie. Dumnezeu vrea ca noi sa fim capabili sa facem propriile noastre alegeri. Cand o persoana face o alegere, Dumnezeu, prin vointa Lui divina, creaza actiunile si circumstantele care permit ca intentia acelei persoane sa se realizeze. Este voia lui Dumnezeu ca fiintele umane sa aiba libera decizie. Dumnezeu nu e intotdeauna multumit cu deciziile oamenilor, dar el vrea ca ei sa fie capabili sa ia aceste decizii singuri, prin libera lor alegere. Un exemplu pentru aceasta este vointa unui om de a face o fapta buna. Fapta buna s-ar putea sa nu se implineasca niciodata, dar Dumnezeu ar putea recompensa acea persoana pentru intentia ei de a face o fapta buna. Daca fapta buna se implineste inseamna ca Dumnezeu a lasat-o sa se intample, si Dumnezeu le va recompensa pe amandoua, atat intentia cat si fapta. Cu alte cuvinte, Dumnezeu, *Judecatorul*, te-ar putea recompensa pentru fapte bune pe care le-ai dorit dar nu le-ai putut implini; oricum, El nu pedepseste oamenii pentru relele intentii dupa care nu s-a actionat.

5. NU EXISTA CONSTRANGERE IN RELIGIE

Din aceasta emfaza asupra liberei vointe rezulta ca Islamul poate fi acceptat numai prin libera alegere. Scopul vietii umane este de a-L venera numai pe Dumnezeu din libera vointa a cuiva. Asadar, aspectele credintei au valoare numai daca ele sunt acceptate pe baza libertatii de alegere. Daca o persoana este silita sa accepte vreo religie, acea acceptare este falsa si nu are nici o valoare. Dumnezeu, *Cel Gentil*, spune: "Nu este silire la credinta! Razvedita este deosebirea dintre calea cea dreapta si ratacire, iar acela care se leapada de rau si crede in Dumnezeu, acela sa prins de cea mai trainica toarta [Islamul], care nu se sparge niciodata. Si Dumnezeu este Cel care Aude totul, Atoatestiutor." [Coran 2:256]

6. CEI CINCI STALPI AI ISLAMULUI

Sunt cinci acte de veneratie obligatorii pe care fiecare musulman trebuie sa le face cu indatorire. Esecul acestora este un pacat mare. Edificiul Islamului rezista pe acesti cinci stalpi. Cineva nu poate fi considerat musulman daca el sau ea neaga oricare dintre aceste acte obligatorii.

Cele cinci obligatii ale musulmanilor sunt, dupa cum urmeaza:

- a. Declaratia de credinta, de a **'Marturisi ca nu exista alta zeitate in afara de Dumnezeu, si ca Muhammad este Mesagerul Sau'** (Shahadah)
- b. Sa faca **rugaciune**, de cinci ori pe zi (Salah)
- c. Sa plateasca **milostenia** anuala (Zakah)
- d. Sa **posteasca** in timpul lunii Ramadan (Sawm)
- e. Sa faca **pelerinaj** la Meca (Hajj)

6a. MARTURISIREA DE CREDINTA (SHAHADAH)

Este obligatoriu pentru fiecare persoana care intra in Islam sa creada si sa spuna: " **Marturisesc ca nu exista nici o zeitate in afara de Dumnezeu, si ca Muhammad este Mesagerul Sau.**" Cu aceasta simpla, importanta, si puternica declaratie o persoana este considerata musulmana. Nu exista termenul de initiere in doctrinele Islamului.

Conceptele din testimonialul credintei pot fi explicate analizand fiecare dintre cele trei parti cuprinite in marturisire. Prima parte " **nici o zeitate...**" reprezinta o negatie a politeismului⁸. **Este o negatie a existentei oricarei altei zeitati, alta decat Dumnezeu, sau alta entitate care ar face parte in oricare dintre divinele atribute ale lui Dumnezeu.** A doua parte " **...cu exceptia lui Dumnezeu**" este o afirmatie a monoteismului. **Dumnezeu este singurul vrednic de veneratie.**

"Muhammad este Mesagerul lui Dumnezeu" este a treia parte a declaratiei de credinta. Este o afirmatie a Profetiei lui Muhammad⁹, ca Profet si Mesager^P final al lui Dumnezeu⁹. Aceasta cere neconditionata acceptare a Coranului si a zicerilor autentice si traditiilor lui Muhammad^P.

Crezand si spunand testimonialul credintei, o persoana refuza toate falsele obiecte de veneratie si afirma ca Dumnezeu este singurul care poate fi venerat. Dumnezeu nu are partener sau egal. Dumnezeu promite ca, odata ce o persoana afirma sincer ca: " **Marturisesc ca nu exista nici o zeitate cu exceptia lui Dumnezeu, si ca Muhammad este Mesagerul Sau,**" toate pacatele ei anterioare sunt iertate. Faptele bune anterioare ale acesteia pot fi recompensate de Dumnezeu, *Cel mai Iertator*.

6b. A FACE RUGACIUNE DE CINCI ORI PE ZI (SALAH)

Se cere de la fiecare musulman sa performe cinci rugaciuni obligatorii pe zi. Un musulman se indreapta catre Meca cand executa aceste rugaciuni, stand cu fata catre prima casa care a fost construita pentru veneratia *Singurului Dumnezeu*. Aceasta casa este numita Ka'bah, o structura asemanatoare unui cub gol care este localizata in ceea ce este azi Arabia Saudita. A fost ridicata de Avraam^P si fiul sau Ismael^P pentru veneratia *Singurului Dumnezeu Adevarat*.

⁸ Aceasta negatie inseamna ca nimic nu trebuie venerat cu exceptia lui Dumnezeu, nimic nu are divinitate cu exceptia lui Dumnezeu, nimic nu imparte atributele lui Dumnezeu, si nimic nu poate fi creatorul sau sustinatorul creatiei cu exceptia lui Dumnezeu, care nu are egal sau partener.

⁹ Cineva ar putea sa intrebe: "Daca Islamul invata ca toti Profetii si Mesagerii^P sunt egali, atunci de ce testimonialul de credinta afirma numai Profetia lui Muhammad^P fara a-i mentiona pe ceilalti profeti?" Trebuie inteles ca oricine afirma Profetia lui Muhammad ii recunoaste pe toti Profetii si Mesagerii^P lui Dumnezeu care au venit inaintea lui. Daca cineva ar trebui sa marturiseasca, de exemplu, ca: "Nu exista nici o zeitate cu exceptia lui Dumnezeu, si Moise^P este Mesagerul lui Dumnezeu," aceasta nu necesita acceptarea persoanei respective a Profetilor si Mesagerilor^P care au urmat dupa Moise^P, cum ar fi Isus^P sau Muhammad^P.

Omul trebuie sa inteleaga ca Islamul nu are vreo relicva sau vreun simbol sacru. Noi nu veneram Ka'bah; noi pur si simplu veneram pe Dumnezeu cand stam cu fata la Ka'bah. Statul cu fata spre Ka'bah, in rugaciune, unifica supusii in rugaciunea lor catre *Singurul Dumnezeu*. Oricine venera Ka'bah sau orice alt lucru creat va fi considerat un idolatru. Ca sa vorbim mai pe sleau, materialele de constructie din care este construita aceasta casa nu sunt cu nimic mai sacre decat oricare alte materiale de constructie.

Aceste rugaciuni iau loc de-a lungul zilei si noptii, si sunt considerate aducatoare aminte ale datoriei unei persoane si ale predarii catre Dumnezeu. Rugaciunile sunt un fir direct intre venerator si Dumnezeu. Este o sansa a te intoarce catre Dumnezeu in veneratie, a oferi multumiri, a cere iertare, si a cere calauzirea Sa si mila.

Un musulman poate performa rugaciuni, in mod voluntar, mai des. Rugaciuni, in sensul general de suplicari, pot fi oferite, practic, la orice timp si in orice loc.

6c. PLATA MILOSTENIEI ANUALE (ZAKAH)

Este o datorie religioasa a oricarui musulman care e indeajuns de prosper, sa acumuleze si sa retina o cantitate suficienta de economii, sa dea o parte din averea lui celor nevoiasi in fiecare an. Aceste milostenii sunt denumite Zakah in limba araba, ceea ce literal inseamna "purificare". Toate lucrurile apartin lui Dumnezeu, *Cel mai Milostiv*, si averea este detinuta pe incredere de catre fiinta umana. Plata acestor milostenii este o cale pentru oamenii care sunt financiar in stare sa purifice averea obtinuta in mod etic, pe care Dumnezeu a revarsat-o asupra lor. In plus este o modalitate directa de a distribui averea in randurile societatii si de a ajuta pe cei saraci si nevoiasi. Zakah (milostenia), de asemenea, purifica sufletul daruitorului, reduce lacomia, fortifica compasiunea si generozitatea intre oameni. Rata de baza a acestei milostenii este de doua procente si jumatate din avutia care a fost obtinuta spre pastrare de-a lungul unui an intreg. Aceste milostenii sunt percepute pe baza economiilor, nu a veniturilor.

6d. POSTUL DIN LUNA RAMADAN

Un musulman adult capabil, din punct de vedere fizic, trebuie sa posteasca luna, calculata lunar, a Ramadanului." *O, voi cei care credeti, v-a fost statornicit voua postul, asa cum le-a fost prescis si celor dinaintea voastra -poate ca veti fi cu frica!"* [Coran 2:183] Aceasta luna este semnificativa pentru ca primele revelatii ale Coranului catre Muhammad^P au aparut in aceasta luna. Din moment ce un an al calendarului lunar este cu sapte zile mai scurt decat cel al calendarului solar, luna Ramadan trece in mod gradat prin toate anotimpurile anului. Asa cum cedarea milosteniei este o forma de purificare a averii, postul este o forma de purificare personala. Postul incepe in zorii zilei si se termina la apusul soarelui, ora locala. In timpul orelor zilei, o persoana care posteste trebuie sa se abtina de la mancare, bautura, si contact sexual marital.¹⁰ Aceste activitati sunt permise dupa apusul soarelui pana la zorile urmatoare. Postul ne invata autocontrol si rabdare. Ca si rugaciunea, postul este o cale de intoarcere catre Dumnezeu in sincera veneratie. Cele doua sarbatori ale musulmanilor sunt Aid Al-Fitr care este celebrata la sfarsitul Ramadanului, si Aid Al-Adha care e celebrata la sfarsitul pelerinajului (hagi). Postul ne aminteste conditia celui nevoias si ne da aprecierea binecuvantarilor simple pe care de multe ori le luam ca garantate, ca de exemplu bautul uni pahar de apa pura sau mancatul la discretie.

6e. PELERINAJUL LA MECA

Fiecare musulman trebuie sa faca pelerinaj la Ka'bah, in Meca, o data in viata daca are abilitatea si posibilitatea sa faca aceasta. Musulmani din toate colturile lumii se aduna impreuna in scopul venerarii si cautarii placerii numai lui Dumnezeu. Milioane de pelerini viziteaza Ka'bah si performeaza hagi in fiecare an.

Ritualul de a performa hagi dateaza de la Profetul Avraam^P si a fost reinstaurat de Muhammad^P. Pelerinajul la Meca constrange pelerinii sa rupa barierele rasiale, economice, si sociale care inca planeaza asupra societatilor lor. De asemenea, invita pelerinii sa practice rabdarea, autoabtinerea, si pietatea. Pelerinii poarta vesminte simple care inlatura distinctiile de clasa si cultura. Toate aceste acte obligatorii de credinta pastreaza vie amintirea lui Dumnezeu si reamintesc tuturor musulmanilor ca de la Dumnezeu venim si la El ne intoarcem.

7. CORANUL

Coranul este o finala, infalibila, directa, si completa inregistrare a cuvintelor exacte ale lui Dumnezeu, coborate de ingerul Gavriil¹¹ si puternic implantata in inima Profetului si Mesagerului Sau final, Muhammad^P. Coranul a fost invatat si memorat de multi dintre companionii lui Muhammad^P si transmis noua prin meticulozitate orala (la inceput) si conservare scrisa (mai apoi) de-a lungul secolelor.

Cartile care au venit inaintea Coranului prin Profetii si Mesagerii lui Dumnezeu au fost, de asemnени, trimise de Dumnezeu. Prin revelatia Coranului mesajul lui Dumnezeu a fost restaurat si clarificat. Coranul este unic prin cateva cai. Dumnezeu, *Pazitorul*, a pastrat perfect Coranul la garantat impotriva coruptiei pana la sfarsitul vremurilor. Coranul este considerat nu numai de musulmani dar si de istorici ai religiilor, ca fiind cel mai autentic text religios intre religiile lumii.¹² Nici una dintre celelalte carti religioase nu ne-au fost transmise in forma si limba lor originala. Unele dintre ele, ca de exemplu pergamentele care au fost revelate prin Avraam^P, nu au ajuns la noi defel. De-a lungul timpului, parti din celelalte scripturi au fost rescrise si unele parti au fost eliminate, distorsionand mesajul lor.

¹⁰ Islamul cere castitate, si interzice orice relatie sexuala premaritala.

¹¹ Este invatat in Islam ca "spiritul Celui Sfânt" este ingerul Gavriil, care nuar trebui niciodata sa fie venerat. (Credinta in trinitate contrazice clar sufletul principiului credintei Islamice – monoteism.)

¹² Vezi Josep van Ess, "Muhammad and the Qur'an; Profecy and Revelation" in *Christianity and the World Religions: Paths to Dialogue with Islam, Hinduism, and Buddhism*, editata de Hans Kung (Garden City, NY: Doubleday & Co., 1986); Si Michael Sell, *Approaching the Qur'an: The Early Revelations* (Ashland, OR: White Cloud Press, 1999).

Dumnezeu nu a îngăduit ca aceasta contaminare să se întâmple Coranului pentru că el este cartea Lui finală către toată umanitatea până în Ziua Judecării. Nici un alt nou Profet sau Mesager nu va fi trimis. Dacă Dumnezeu nu ar fi protejat Coranul, nu ar fi ajuns la noi niciodată în forma lui originală pură. Din acest motiv, Dumnezeu nu a incredintat păstrarea Coranului¹³ fiintelor umane.

Divina prezență a scriiturilor mai vechi nu a fost chiar așa de critică pentru că Dumnezeu a continuat să trimită o succesiune de Profeti și Mesageri către oameni. Legea, cum a fost incorporată în aceste scripturi mai vechi nu a fost în forma sa finală și completă. Din ordinul lui Dumnezeu, a venit Isus^P cu modificări ale legii, de exemplu făcând legale unele lucruri care erau ilegale înainte fără să facă nici o schimbare în miezul conceptului de monoteism.

O altă calitate unică a Coranului este aceea că este un uimitor miracol el și în el. Un miracol este un fenomen care merge împotriva legilor firii lucrurilor și demonstrează clar directă intervenție a lui Dumnezeu, *Atotputernicul*.

Totii Profetii și Mesagerii au adus miracole de la Dumnezeu care demonstrează clar adevărul proclamării Profetiei lor. Avraam^P a supraviețuit, după ce a fost aruncat în valvătaia unui foc, fără a fi atins. Moise^P a ridicat toiagul sau și marea s-a departat pentru el, prin mila lui Dumnezeu. Isus^P, fiul Mariei, a atins morții și bolnavii în stadii terminale și i-a readus la viață și la sănătate completă, cu permisiunea lui Dumnezeu. Toate aceste miracole relevă legitimitatea și validitatea Profetilor și Mesagerilor^P, dar aceste miracole au putut fi împărtășite doar de oamenii care erau în acel timp.

În timp ce Profetia lui Muhammad^P a fost în mod similar atestată de variate întâmplări miraculoase, de departe cea mai importantă dintre toate este Gloriosul Coran. Dumnezeu îi provoacă pe toți cei care se îndoiesc de autenticitatea Coranului să producă macar un singur capitol similar unui capitol din Coran. (Ar trebui scos în evidență faptul că cel mai mic capitol din Coran este compus din numai trei scurte versete.) Acest lucru nu a fost niciodată împlinit, cu toate că au fost mulți oameni de-a lungul istoriei cărora le-ar fi plăcut să discrediteze Coranul și să termine cu Islamul. Provocarea lui Dumnezeu rămâne deschisă până în Ziua Judecării. Unul dintre miracolele Coranului este acela că el este culmea excelenței literare. Este cea mai elocventă proză araba existentă. Are un stil ca nici o altă lucrare în limba araba, un stil care este inimitabil. Coranul este pentru toți oamenii și ne este disponibil în originală sa, via limba, araba, care este încă utilizată pe scara largă în lume de milioane de oameni. Textele originale ale multor altor cărți religioase au fost pierdute de-a lungul timpului și au fost scrise în limbi care nu mai sunt vorbite în mod curent.

Nici un singur cuvânt în Coran nu este cuvântul lui Muhammad^P, ci toate sunt cuvintele lui Dumnezeu. De fapt, Muhammad^P nici nu a știut să scrie sau să citească. El a recitat Coranul exact așa cum i-a fost revelat de către îngerul Gavriil, în timp ce companiile lui, la instrucțiunile sale, l-au înregistrat în scris și l-au memorat. Coranul este cuvântul direct al lui Dumnezeu. Asadar Coranul este singura carte pe care o avem astăzi care este cunoscută a fi realizată de Dumnezeu singur. Nu există alte versiuni ale Coranului. Cu toate că există multe traduceri ale sensurilor Coranului, ele nu sunt nici pe aproape așa magnifice și frumoase precum întreg textul arab al Coranului. Aici este o mostră a Coranului, capitolul 112 al traducerii în română al sensului său:

“În numele lui Dumnezeu, Cel Milostiv, Îndurător,

1. Spune: *El este Dumnezeu, Cel Unic;*
2. *Dumnezeu este Stăpânul;*
3. *El nu zamisleste și nu este născut;*
4. *Și nu are pe nimeni egal.”*

8. PROFETUL MUHAMMAD^P ȘI TRADIȚIA (SUNNAH) SA

Muhammad^P s-a născut în anul 570 d.C. din onorabilă genealogie a doi mari Profeti ai lui Dumnezeu, Avraam^P și primul sau născut, Ismael^P. Muhammad^P a crescut supranumit fiind **Cel Demn de Încredere**. La vârsta de patruzeci de ani, Muhammad^P a fost ales de Dumnezeu să fie ultimul Sau Profet și Mesager.

Sunnah se referă la zicerile, acțiunile, și aprobările tacite ale Profetului Muhammad^P. Raportările și naratiunile despre Sunnah sunt cunoscute ca Hadith, și sunt adunate în cărți bine-cunoscute. Ca și Coranul, Sunnah este inspirată de revelațiile de la Dumnezeu prin Profetul Muhammad^P. Spre deosebire de Coran, ea nu este direct, literal, cuvântul lui Dumnezeu. Învățăturile au venit de la Dumnezeu (divină revelație) și cuvintele au fost de la Profetul Muhammad^P (un exemplu pentru umanitate). Sunnah a fost, de asemenea, meticolos păzită.

Este obligatoriu pentru musulmani să urmeze Sunnah Profetului Muhammad^P. În Coran, Dumnezeu ordonă credincioșilor să se supună Mesagerului^P (reprezentantului Lui). Dumnezeu spune: *“Fiți cu supunere [ascultare] față de Dumnezeu, și fiți cu supunere față de Trimisul Sau și față de diriguitorii vostri!”* [Coran 4:59]

Scopul acestei vieti este de a servi și de a ne supune lui Dumnezeu. Acesta este obținut prin urmarea învățăturilor și practicilor Profetului^P. Dumnezeu spune: *“Ați avut voi în Trimisul lui Dumnezeu o pildă frumoasă, pentru cel care nădăjduiește în Dumnezeu și în Ziua de Apoi și îl pomenește pe Dumnezeu mereu”* [Coran 33:21]

Profetul^P a arătat musulmanilor cum să performe toate actele de venerație. El a murit la vârsta de 63 de ani (în anul 632 d.C.) și a fost înmormântat acasă la el în orașul Medina (Yathrib). El întotdeauna a felicitat și s-a despărțit de companiile lui cu salutări și invocații de pace, care sunt recomandate pentru toți musulmanii. Într-un secol, Islamul a impanzită trei continente, din China de-a curmezișul Asiei, de-a lungul Africii, și în Spania în Europa.

9. PERICOLELE INOVAȚIEI ÎN ISLAM (BID'AH)

Dumnezeu a ordonat musulmanilor să nu se divida în secte. Inovațiile și diviziunile în problemele religiei și venerației din Islam sunt considerate a fi contaminări, erori, și devieri. Mai înainte devieri haide din monoteism, cum ar fi venerarea creației, au rezultat a fi condamnate de Dumnezeu. (În orice caz, inovațiile în alte probleme, cum ar fi știința și tehnologia să îmbunătățească viața sunt foarte încurajate.) Dumnezeu, *Cel mai Compasionant*, ne-a spus, prin ultimul Sau Profet Muhammad^P, când Muhammad^P se apropia de sfârșitul

¹³ Coranul constă din 114 capitole într-o singură carte, spre deosebire de versiunile curente variate ale Bibliei. Creștinii Protestanți numără 66 de cărți în versiunea lor și Creștinii Romano-Catolici numără 72 de cărți. Sunt încă și mai multe cărți în alte versiuni.

vietii sale, ca El a completat religia Islamului. Musulmanii trebuie sa admita ca orice schimbare in probleme de veneratie este strict interzisa. Nici o schimbare introdusa de umanitate, care e sub influenta lui Satana, ar fi putut adauga nimic pozitiv ci ar putea numai contribui la degradarea completei si perfectionatei religii stabilita de Dumnezeu. Toate inovatiile in materie de religie conduc la incordare, si toate incordarile duc spre focul Iadului. Oamenii trebuie sa nu permita nici o deviatie (aditie sau stergere), chiar asa de mici cat un grad, in materie de veneratie.¹⁴ Daca sunt permise orice schimbari, acele devieri vor fi compuse de generatiile viitoare, si rezultatul va fi o alta religie fabricata de om, nu Islamul cum a fost el perfectat de Dumnezeu, *Adevarul*. Sa construiesi o religie folosind stilul de apropiere al unui "car de cumparaturi" sau urmarirea oarba a oricarui lider religios este inadmisibil.

Schimbarea legii lui Dumnezeu este interzisa in Islam. Dumnezeu condamna liderii religiosi care altereaza principiile divine. Cineva care incearca sa faca schimbari se plaseaza singur pe acelasi nivel cu Dumnezeu, comitand pacatul politeismului. Un exemplu pentru aceasta ar fi sa se legifereze omorul de oameni inocenti. Legile lui Dumnezeu sunt perfecte si nu au nevoie sa fie "modernizate" de catre nimeni. Dumnezeu ne permite libertatea de supunere sau nesupunere Lui prin alegerea de catre noi fie a credintei Lui fie a urma propriile dorinte. Oricum, El ne interzice sa facem schimbari in principiile Sale religioase.

(Este interesant de notat faptul ca semiluna nu este reprezentativa religiei Islamului, deoarece Profetul Muhammad^P nu a obisnuit niciodata sa o mentioneze. Ea a fost un simbol pagan si o inovatie adusa de generatiile ce au urmat ca un simbol politic. Din nefericire, este adoptata in mod curent si gresit considerata un simbol Islamic.)

10. ISTORIA LUI ADAM^P SI A EVEI

Istoria lui Adam^P si a Evei este spusă in Coran. Cu toate ca este similara in multe privinte cu ceea ce a fost gasit in ramsitele supravietuinde ale scripturilor anterioare, unele importante principii difera.

Dumnezeu a anuntat ingerii ca avea sa puna o noua specie pe Pamant. Dumnezeu l-a creat pe Adam^P, prelucrându-l din lut. El a suflat suflul in Adam^P, invatându-l numele tuturor lucrurilor, si a creat-o din acelasi sufl pe sotia lui, Eva. Dumnezeu le-a permis sa stea in Paradis cu libera vointa. Dumnezeu a spus ingerilor: "Inclinati-va lui Adam" (Ei au facut aceasta in forma respectului, nu a veneratiei). Satana era prezent printre ingeri, desi nu era unul dintre ei. El era din neamul Jinn-ilor¹⁵, o rasa de fiinte posesoare de libera vointa pe care Dumnezeu a creat-o inainte de Adam^P dintr-o flacara de foc fara fum. Cand Dumnezeu le-a ordonat ingerilor si celor aflati in compania lor sa se incline in fata lui Adam^P, toti au facut asa cu exceptia lui Satana, care a refuzat din mandrie si aroganta, pretinzand a fi mai bun decat Adam^P pentru ca el a fost creat din foc, in timp ce Adam^P a fost creat din lut. Intr-adevar Satana a fost primul rasist.

Satana a decazut din gratiile lui Dumnezeu. Dumnezeu, *Socotitorul*, l-a condamnat pentru disobedienta sa, dar Satana, cel blestemat, i-a cerut lui Dumnezeu sa i dea ragaz pana in Ziua Judecatii (reinvierii), pentru ca el sa-l poata face pe Adam^P si pe descendentii lui nedemni. Satana a zis: "Intr-adevar ii voi ghida in mod gresit si sigur voi trezi in ei dorinte in van". Dumnezeu i-a garantat lui acest ragaz ca pe o incercare pentru umanitate. Dumnezeu cunoaste ceea ce Satana nu cunoaste. Este important de notat faptul ca Satana sub nici o forma nu ar putea "lupta" cu Dumnezeu, pentru ca, ca orice alt lucru, el este creatia lui Dumnezeu. Satana exista numai din vointa lui Dumnezeu; el este complet sub puterea lui Dumnezeu. Daca Dumnezeu nu ar fi vrut ca Satana si ajutoarele sale sa existe, ei nu ar fi fost in stare sa existe nici macar pentru o clipa.

Islamul nu ii da lui Satana nici o parte in divinitatea lui Dumnezeu. Nu ii atribuie lui nici o calitate buna sau divina. Islamul respinge notiunea ca Satana a mers la razboi cu Dumnezeu si a luat o treime din locuitorii Raiului cu el. Satana este un dusman declarat al umanitatii, dar el este de abia o creatura, absolut dependent de Dumnezeu pentru existenta sa.

Desi plin de mandrie, blestemat, si cazut din gratiile lui Dumnezeu, Satana serveste unui scop. Dumnezeu a vrut ca oamenii sa aiba libertatea de a alege intre bine si rau. El a garantat fiintelor umane o abilitate inascuta in a recunoaste *Creatorul*, si a se intoarce spre El. Fiinta umana este considerata prin natura sa original buna, nascuta pura in starea Islamului (submisie). Satana si gazdele sale ordona raul si se opun binelui, cautand sa ghideze gresit umanitatea, dusmanul lui declarat, in rau si idolatrie, departe de monoteism, justete, si pactul lui Dumnezeu. Dumnezeu, *Cel Atotintept*, invita musulmanii **sa se complaca in bine si sa interzica raul**. Pentru ca exercita libera vointa, rezistand tentatiei lui Satana, oamenii pot obtine un mare nivel de onoare.

Ceea ce urmeaza este un compendiu al incercarii lui Adam si a Evei in Paradis: Ei s-au bucurat de perfecta libertate si fericire in Paradis. Dumnezeu le-a spus sa manance din fiecare fruct al Gradinii cu placere si deliciu asa cum vroiau ei. El le-a interzis sa se apropie de un copac, si i-a atentionat ca daca o fac, vor fi amandoi nelegiuiti. Satana a venit si i-a inselat, spunand ca Dumnezeu le-a interzis sa manance din acel pom doar pentru ca ii va face nemuritori si vor ajunge ca ingerii. Ei au fost asadar inselati de Satana si au mancat din acel pom.

Adam si Eva s-au simtit rusinati. Ei s-au intors catre Dumnezeu in sincera cainta si Dumnezeu, *Atotiertator*, *Cel mai Gratos*, *Cel mai Iertator*, i-a iertat. Islamul refuza clar conceptul de pacat original, sau notiunea ca toti oamenii sunt nascuti pacatosi din cauza actiunilor lui Adam. Nici un om nu va indura greutati vreodata pentru un altul (pentru ca Dumnezeu este *Cel Just*). Toata fiinta umana este responsabila pentru actiunile sale si este nascuta musulmana, pura si libera de orice pacat. Este important de notat ca Islamul nu plaseaza vina asupra Evei. Amandoi Adam si Eva au avut libera vointa. Pacatul si dezobedienta lor au fost o legatura aventuroasa. Islamul respinge ideea ca femeile sunt temperamente inselatoare sau blestemate sa poarte povara menstruatiei si durerea facerii datorita pacatului Evei.

Dumnezeu i-a indepartat pe Adam si Eva din Paradis si i-a facut sa se instaleze pe pamant. Dumnezeu le-a spus mai inainte ingerilor ca avea sa plaseze o noua creatura pe pamant. Pamantul este acolo unde Dumnezeu, din timpul realizarii creatiei, din cunoasterea Lui mai presus de timp, a vrut ca noi sa fim.

¹⁴ Islamul ne invata ca pentru ca un act de **veneratie** sa fie acceptat de Dumnezeu trebuie implinite doua conditii: Intentia trebuie sa fie mai intai si mai ales sa caute placera lui Dumnezeu, si actul trebuie facut **in conformitate cu Sunnah** Profetului Muhammad^P.

¹⁵ Jinn-ii au fost creati inainte de Adam^P; ei au libera vointa. Jinn-ii dizobedienti sunt demoni. Ei traiesc aici cu noi intr-o maniera in care ei ne pot vedea pe noi dar noi nu ii putem vedea pe ei decat daca ei aleg sa ni se arate. Vrajitoria, care este interzisa in Islam, este de asemeni facuta prin intermediul lor.

11. ISUS

Isus^P a fost un Profet si Mesager al lui Dumnezeu. El a chemat la unicitatea lui Dumnezeu. El nu a pretins niciodata divinitate pentru sine-insusi, nici nu a cerut vreodata sa fie venerat.

El a fost nascut dintr-o virgina. Acesta a fost unul dintre multele miracole care tin de Isus^P, daruite de Dumnezeu. Isus^P a fost nascut fara un tata. Dumnezeu spune in Coran: “ Cu adevarat asemanarea lui Isus cu Dumnezeu este ca asemanarea lui Adam. El l-a creat din praf si apoi i -a spus “Fii!” si a fost.” [Coran 3:59] Dumnezeu l-a creat pe Isus^P asa cum El a creat toate celelalte lucruri in existenta. Isus^P, Adam si Eva au fost toti creati in mod unic: Isus^P a fost creat fara un tata. A crede ca Isus^P este fiul creat al lui Dumnezeu ori ca Dumnezeu are vreo ruda cum ar fi tata, mama, fiu, fiica ii da atributul de procreare Creatorului.¹⁶ Musulmanii cred ca aceasta este politeism si este strict interzis in Islam. Tot astfel, darea de attribute ale Creatorului creatiei Sale e un mare pacat, care in Islam este clar in opozitie cu mopnoteismul. Aceasta credinta este in contradictie cu invataturile tuturor Profetilor si Mesagerilor lui Dumnezeu.¹⁷ Dumnezeu este deasupra oricarui atribut uman sau creat. Isus^P este Mesia, Hristosul, cuvantul lui Dumnezeu, cel uns, trimis de *Cel mai Milostiv* Dumnezeu ca Profet si Mesager.

Dumnezeu, de asemenea, ne informeaza ca Isus^P, fiul Mariei, nu este mort, si ca El l-a ridicat pe Isus^P la El. Musulmanii cred ca intoarcerea lui Isus^P va fi un semn al Ultimelor Zile. Cand Isus^P se intoarce, el nu va veni in calitate de profet si Mesager sa aduca noi revelatii. Mai degraba el va fi comandatul credinciosilor si il va distruge pe anticrist, care va fi adus pe pamant incercari enorme si rau. Isus^P va urma manifestarea finala a legii care a fost revelata lui Muhammad

12. PACAT SI CAINTA

Pacatul este dezobedienta catre Dumnezeu, voita si facuta cu stiinta. Cel mai mare dintre toate pacatele este politeismul, cu toate ca orice violare intentionata a poruncilor lui Dumnezeu este un act pacatos. Dumnezeu, *Prevenitorul*, a interzis un numar de lucruri care sunt daunatoare individului sau societatii. Crima, asaltul, hotia, frauda, camata¹⁸, amorul nelegitim, adulterul, vrajitoria, consumul de alcool, mancutul carni de porc, si folosirea de droguri ilicite sunt exemple de acte pacatoase.

Islamul refuza doctrina pacatului originar. Nici un suflet nu ar trebui sa poarte impovararea altuia, facand aceasta lume o mare nedreptate pentru ca Dumnezeu, *Cel mai Milostiv*, este *Cel Just*. Fiecare dintre noi va da socoteala in fata lui Dumnezeu, *Cel Atotvazator*, pentru propriile noastre fapte. Oricum, daca o persoana incurajeaza pe alta sa comita un pacat, amandoi sunt demni de pedeapsa. Una dintre ele merita pedeapsa pentru faptul ca chiar a comis pacatul; cealalta merita pedeapsa pentru incurajarea lui.

Cand o persoana comite un pacat, ea merita pedeapsa lui Dumnezeu. Din fericire, Dumnezeu este *Cel mai Compasionant* si *Cel mai Iertator*. Dumnezeu actioneaza cu infinita cunoastere si justitie. Musulmanii nu cred ca Isus^P, fiul Mariei, a trebuit sa moara pentru binele omenirii. Dumnezeu, *Cel mai Compasionant*, iarta oricui alege El. Sa crezi ca este necesar ca Isus^P sa suferi si sa moara pentru ca sa ni se ierte noua pacatele neaga infinita putere si justitie a lui Dumnezeu. Dumnezeu nu are limite in mila Sa.

Dumnezeu, *Cel care Raspunde*, ne promite ca El ne va ierta daca ne intoarcem la El in sincera cainta. Cainta este o problema serioasa. Este calea prin care o persoana poate obtine salvare prin mila lui Dumnezeu. Cainta nu trebuie luata ca pe un lucru usor. Sincera cainta are urmatoarele conditii:

1. Persoana trebuia **sa admita** si sa inteleaga ca a comis un pacat si trebuie sa regrete cu adevarat ca l-a comis.
2. Persoana trebuie **sa se intoarca catre Dumnezeu spre iertare** cu umilinta.
3. Persoana trebuie sa aiba sincera **hotarare** sa nu comita pacatul din nou.
4. Daca pacatul a cauzat rau altei persoane, persoana trebuie sa faca toate incercarile posibile **sa remedieze** raul.

Aceasta nu inseamna ca daca persoana se intoarce la acelasi pacat in viitor cainta ei formala anterioara este anulata. Ceea ce este necesar e un angajament serios in suflet sa nu mai pacatuiasca. Pentru ca noi nu stim ceea ce ne rezerva viitorul, usa catre cainta este intotdeauna deschisa. Dumnezeu, *Cel mai adesea Iertator*, este multumit cand copiii lui Adam se intorc catre El pentru iertarea Lui abundenta. Cainta este o forma de veneratie.

Nimeni nu poate ierta pacate cu exceptia lui Dumnezeu. Este interzis pentru un musulman sa caute iertarea divina pentru pacat prin sau intorcandu-sa catre altcineva, deoarece musulmanii cred ca aceasta va fi considerata politeism.

13. STRUCTURA ORGANIZATIONALA A ISLAMULUI

Islamul plaseaza emfaze asupra relatiei individului cu Dumnezeu. Cadrul pentru acesta relatie urmareste liniile de ghidare stabilite de Coran si Sunnah. Aceasta relatie, in schimb, defineste relatia unui musulman cu oricine, care ii aduce justitie, organizare, si armonie sociala.

Coranul spune: “*Cel mai cinstit dintre voi cu Dumnezeu este cel mai evlavios dintre voi.*” [Coran 49:13] Cel intelept, cel pios, cel cunoscator in Islam, si cel drept in practica sunt naturalii lideri ai Islamului.

¹⁶ A fost in anticul oras al Nicea-ei (care era localizat in Turcia zilelor moderne aproximativ 700 de mile sau 1100 km NN de Ierusalim langa Capitoliul estic Roman) cand Primul Consiliu de la Nicea a aparut, 325 de ani dupa nasterea lui Isus^P. A fost la acest consiliu cand Isus^P a fost declarat de catre majoritatea membrilor consiliului divin mai mult decat Mesagerul si Profetul lui Dumnezeu. Conceptul trinitatii a fost stabilit prin declararea ca Isus^P a fost la fel si egal cu Dumnezeu. Aceasta este in directa opozitie cu principiile Avramice ale monoteismului, pe care insusi Isus^P l-a afirmat si la care a chemat oamenii.

¹⁷ Cu toate ca Crestinii si Evreii s-ar putea sa violeze unele dintre principiile monoteistice ale originalei lor credinte Avraamice, Islamul se refera la ei respectuos ca “Oamenii Cartii”. Se face referire la ei in acest mod deoarece ei au primit legi revelate si scripturi de la Dumnezeu si admit unii dintre profetii Lui.

¹⁸ A taxa cu orice suma ca dobanda pentru un imprumut, sau camata, au fost initial interzise in Iudaism, Crestinism, si Islam. Oricum, Crestinii in Europa din timpul Erei Mijlocii au schimbat gradual aceasta prohibitie. Astazi chiar si “tarile Islamice” au permis aceasta crasa violare a legilor lui Dumnezeu.

Islamul nu specifica cine poate deveni un invatat. Oricine cu destula inteligenta, studiu, si determinare poate lupta din greu sa devina un invatat, dar nu toata lumea va avea timpul si resursele sa faca astfel. Toata lumea ar trebui sa se lupte din greu sa invete pe cat de mult posibil, admitand in acelasi timp ca Dumnezeu este *Cel Singur, Impartitorul* cunostintelor si intelegerii.

Un invatat joaca un rol critic in societatea musulmana. El sau ea devoteaza ani intregi studiului Islamului. Invatatii nu pot sa ierte pacate, sa binecuvanteze oameni, sau sa schimbe legea lui Dumnezeu. Ei impart informatia pe care au obtinut -o facand referire la Coran si Sunnah; prin nobilitatea caracterului lor ei inspira pe altii sa fie mai buni.

Unii au folosit termenul de "cleric" pentru a descrie un invatat musulman. Acesta este prost-denumit. Nu este nici un fel de cleric formal, corp ordinator, si nici o ierahie. Relatia dintre individ si Dumnezeu este una directa. Nimeni pe langa Dumnezeu nu poate declara ce este legal si ce este pacatos. Nici o fiinta creata nu poate binecuvanta pe alta. Fiecare individ este tras la raspundere direct la Lordul si Creatorul sau.

Cineva vizitand o moscheie poate vedea o persoana conducand rugaciunea in comun. Oricand musulmanii se roaga impreuna, ei trebuie sa selecteze un individ sa stea in fata si sa-i conduca pe ceilalti in rugaciune pentru ca toti sa se poata ruga in unitate si armonie. Este cel mai bine sa se selecteze o persoana care are cea mai multa cunoastere a Coranului si a Islamului. Aceasta persoana este numita Imam, ceea ce literal inseamna "cel care conduce". In mijlocul zilei de vineri este o rugaciune speciala in comun. Tuturor barbatilor musulmani li se cere sa participe; pentru femei este voluntara. Aceasta rugaciune saptamanala este precedata de o scurta predica. Cel care ofera aceasta slujba ar trebui sa fie cel mai bun disponibil in termeni de adanca intelegere a principiilor Islamice.

14. LEGISLATIA ISLAMICA

Legislatia Islamica este derivata numai din Coran si Sunnah Profetului Muhammad^p. Ca si Coranul, Sunnah este inspirata de revelatie de la Dumnezeu. Legislatia Islamica acopera toate aspectele vietii. Are de a face cu modalitatea de veneratie a lui Dumnezeu si cum sa ne purtam cu ceilalti. Dumnezeu comanda credinciosilor sa faca anumite lucruri si le interzice lor sa faca altele. Dumnezeu singur, *Atotcunoscatorul, Cel Just*, are dreptul sa faca unele lucruri legale si altele pacatoase si interzise. O societate Islamica poate legisla orice legi pentru imbunatatirea vietii (d.e. legislatia rutiera) atat timp cat ele nu sunt in contradictie cu legislatia Islamica. Dumnezeu, *Ghidul si Directorul*, incurajeaza unele lucruri fara a le comanda si descurajeaza unele comportamente fara a le interzice de-a dreptul. Toate aceste hotarari judecatoresti, luate impreuna, formeaza legea Islamului. Unde adaugam si faptul ca sunt probleme pe care legislatia Islamica le considera simplu permisibile, aceasta face cinci categorii de baza pentru fiecare actiune umana:

1. **Obligatoriu** 2. **Incurajat** 3. **Permis** 4. **Descurajat** 5. **Interzis**

Legislatia Islamica este de origine divina. Motivul pentru care ne supunem acestor legi este pentru ca Dumnezeu ne comanda sa facem astfel. Noi suntem incurajati sa intelegem intelegerea din spatele legii, totusi este asteptat sa ne supunem chiar daca nu intelegem pe deplin motivele. Intelegerea este un dar aditional. De exemplu mancarea de porc este interzis pentru ca asa a spus Dumnezeu. Ne abtinem in a o manca din acest motiv, si nu pentru ca s-a intamplat si sa aflam stiintific ca ea contine boli unice si este cea mai putin sanatoasa carne. Chiar daca oamenii de stiinta au fost in stare din punct de vedere genetic sa categoriseasca carnea de porc ca fiind libera de orice boala si foarte nutritiva mancare, tot va fi interzis a manca porc. (Oricum, cineva ar putea manca porc ca sa-i salveze viata ei sau a lui daca nu mai sunt ramase alte optiuni, si nu ar fi nici un pacat in a face asa.)

Sursele Legislatiei Islamice sunt Coranul si Sunnah. Dumnezeu considera politeismul a permite unui lider religios sa schimbe comenzile lui Dumnezeu in a face legal ceea ce Dumnezeu a facut interzis, sau facand interzis ceea ce Dumnezeu a facut legal (nota de subsol 18). In aceasta lume, Dumnezeu singur determina ce este bun si ce este pacatos. In Lumea de Apoi, numai Dumnezeu are puterea si intelegerea sa-i recompenseze pe cei ce fac bine si sa-i pedepseasca pe cei ce fac rau.

15. CODUL DE IMBRACAMINTE ISLAMICA

Islamul promoveaza modestia si cauta sa minimalizeze viciile si imoralitatea in societate. Una dintre caile prin care face asta este cerand ca vestimentatia sa fie modesta. Islamul pune standarde de decență pentru amandoi barbati si femei.

In cele mai multe tari vestice sunt legi definind ceea ce este decent. Aceasta de obicei totalizeaza pentru barbat sa aiba acoperite organele genitale si pentru femeie sa aiba acoperite organele genitale si sanii. Daca aceste minime cererinte nu sunt indeplinite cel mai grav lucru care se poate intampla poate fi pentru o persoana sa fie taxata pentru expunere indecenta. Motivul citat pentru diferenta in cerintele imbracamintii intre barbati si femei in aceasta problema este diferenta in structurile lor anatomice.

Islamul prescrie un minim cod de imbracaminte mai conservator pentru amandoi barbati si femei. In Islam, amandoi barbati si femeile sunt asteptati sa se imbrace simplu, modest, si cu demnitate. Un barbat trebuie intotdeauna sa fie acoperit in haine largi si netransparente de la buric pana la genunchi. Aceasta este cerinta minima absoluta de imbracaminte. El nu trebuie niciodata, de exemplu, sa iasa in public purtand un costum de baie tip sort. Cand paraseste casa, o femeie musulmana trebuie macar sa acopere parul, si corpul in haine largi si netransparente, ascunzand detaliile corpului sau pentru public; unele, de asemenea, aleg sa acopere fata si mainile. Intelesul din spatele acestui cod de imbracaminte este de a minimaliza atractia si degradarea sexuala in societate pe cat de mult posibil pentru amandoi barbati si femei. A ne supune in acest cod de imbracaminte este o forma de supunere lui Dumnezeu. Islamul interzice orice sex-appeal si ispita fizica in afara casatoriei. In contrast, Islamul incurajeaza sex-appeal si atractia fizica atat pentru barbati cat si pentru femei in intimitate in randul cuplurilor casatorite.

Unii observatori vestici au presupus ca acoperirea capului unei femei e menita sa arate inferioritatea ei fata de barbati. Acesta este cum nu se poate mai neadevarat. In Islam, o femeie care se imbraca in acest fel cere sa fie respectata, si prin modestia ei refuza inrobia sexuala. Mesajul pe care femeia il transmite cand poarta haina Islamica in societate este: "Respectama pentru ceea ce sunt. Nu sunt un obiect sexual."

Islamul invata ca, consecintele lipsei de modestie cad nu numai asupra individului dar si asupra societatii care permite femeilor si barbatilor sa se amestece liber, sa se expuna, si sa se intreaca sau sa se ispiteasca unul pe altul prin atractia sexuala. Aceste consecinte sunt semnificative si nu pot fi ignorate. A transforma femeile in obiecte sexuale pentru placerea barbatilor nu este eliberare. De fapt, ea este o forma dezumanizata de opresie respinsa de Islam. Eliberarea femeii musulmane e aceea ca ea este recunoscuta prin continutul caracterului ei mai bine decat prin etalarea atributelor sale fizice. Din punct de vedere Islamic, femeile vestice "eliberate" - care trebuie de multe ori sa se ingrijoreze de look-ul lor, figura, si tinerete pentru multumirea celorlalti - sunt prinse intr-o forma de sclavie.

16. FEMEILE IN ISLAM

Femeile si barbatii sunt egali in fata lui Dumnezeu. Amandoi vor da socoteala in fata lui Dumnezeu. Ei primesc in mod egal recompensa lor in Viata de Apoi pentru credinta lor si faptele bune.

Casatoria este puternic incurajata si este atat o intelegere legala cat si o legatura sacra. Islamul vede fiecare femeie, casatorita sau necasatorita, ca pe un individ cu propriile sale drepturi. Ea are acelasi drept de a detine proprietate, a castiga avere si de a o cheltui ca si un barbat. Avera ei nu devine proprietate a sotului dupa casatorie sau divort. O femeie are dreptul de a alege cu cine se casatoreste si, cand s-a casatorit, nu-si schimba numele de familie, din respect pentru linia sa genealogica. O femeie poate cauta divortul daca casnicia ei nu merge.

Din punct de vedere economic, fiecare barbat si femeie este o entitate legala independenta. Barbatii si femeile au dreptul sa poseze proprietatea lor individuala, sa se implice in afaceri, si sa mosteneasca de la altii. Amandoi au dreptul egal sa primeasca o educatie sa intre intr-un serviciu bonificat, atat timp cat principiile Islamice nu sunt violate.

Cautarea cunoasterii este obligatia fiecarui musulman, barbat sau femeie. Tipul de cunoastere care este cel mai emfatic este cunoasterea religioasa. Se cere, de asemenea, intr-o societate sa aiba oameni profesioniști de ambele genuri disponibili pentru beneficiul publicului. De exemplu societatea cere doctori, profesori, consilieri, lucratori social, si multe alte vocatii importante. Acolo unde este o lipsa de personal calificat, ar putea deveni obligatoriu pentru barbati sau femei sa obtina expertiza in aceste domenii pentru a indeplini nevoile comunitatii musulmane. In aceasta situatie, liniile de ghidare ale Islamului sunt facute pentru a fi urmate.

Femeile sunt incurajate sa caute cunoasterea Islamica, sa urmeze efortul academic in cadrul Islamului, si sa se straduiasca sa-si implineasca curiozitatea lor intelectuala. A preveni pe oricine de la a obtine educatie este contrar invataturilor Islamului.

Un barbat este responsabil de intretinerea si protectia familiei lui si asigurarea nevoilor de baza cum ar fi mancare, imbracaminte, si adăpost pentru sotia, copii, si (daca e nevoie) alte rude feminine in caminul sau. Femeile nu sunt in primul rand responsabile de aceasta, chiar casatorite. Profetul Muhammad^P a spus ca cel mai bun in credinta printre credinciosi este acela care are cele mai bune maniere fata de sotia lui.

17. SOVINISMUL UMAN SI LUMEA ISLAMICA

Multi oameni percep Islamul ca pe o religie sovinita care depreciaza (nu apreciaza) femeile. Ei citeaza conditia femeilor in unele "tari musulmane" pentru a proba acest punct de vedere.¹⁹ Greseala lor este ca ei esueaza in separarea culturii unui popor dat de adevaratele invataturi ale religiei pe care oamenii pot sa o practice. Este ingrozitor ca astazi opresia femeilor inca exista in multe culturi de-alungul lumii. Femeile in multe tari din lumea a treia duc niste vietii oribile. Ele sunt dominate de barbati si li se refuza multe drepturi umane de baza. Este o tragica injustitie sa dam vina pentru aceste practici culturale pe credintele religioase atat timp cat invataturile religiei nu cheama la astfel de comportament. Invataturile Islamului interzic opresia femeilor si emfazeaza clar ca barbatii si femeile trebuie sa fie respectati in mod egal.

O alta oribila practica e aceea a "omorurilor de onoare", cand un barbat ucide o ruda de sex feminin din familia sa pentru ca el se simte scos din gratie si umilit de comportamentul ei. Acest comportament, desi extrem de rar, este practicat de anumite grupuri de oameni in subcontinentul Indian, Orientul Mijlociu, si alte locuri. Aceasta este crima clara in Islam. Nu este permis pentru o persoana sa uida pe altcineva din anumite notiuni de "onoare". Ea nu este sub nici o forma exclusiv musulmanilor si "tarilor Islamice", si violeaza legea Islamica. Rasismul, sexismul, si toate formele de bigotism sau prejudiciu sunt absolut interzise in Islam.

Din pacate mariajul forțat este o practica in multe societati traditionale. Este o alta practica care e interzisa in Islam. Unii tati si-a forțat fiicele in mariaj in timpul Profetului Muhammad^P. Cand femeile s-au plans Profetului de aceasta, el a anulat mariajele lor sau le-a dat lor optiunea de a pune capat mariajului chiar daca acesta fusese deja consumat, stabilind un clar precedent pentru legea Islamica cu privire la libertatea de alegere in ceea ce priveste casatoria si punand capat acestei practici opresive. Din pacate, aceasta inca se mai petrece in multe

¹⁹ Din pacate, o "tara Islamica" nu inseamna, neaparat, ca guvernul tarii sau oamenii urmeaza legea Islamica (Shari'a).

parti ale lumii astazi, inclusiv intr-un numar din “tarile Islamice”. Cu toate ca aceasta practica este ilegala in aproape toate tarile, multe femei in societatile traditionale fie nu-si cunosc drepturile sau le este prea frica sa si le ceara.

Toate aceste practici sunt impotriva legii Islamice, si este responsabilitatea tuturor musulmanilor sa le eradicaze in societatile lor. Da, Islamul este tolerant diversitatii culturale si nu crede in eradicarea diferitelor cai de viata a diferitelor popoare, nici nu forteaza oameni sa renunte la identitatea lor culturala cand imbratiseaza ei Islamul. Oricum, cand practicile culturale ale unui popor contravin legilor Islamului sau priveaza oamenii de inalienabilele drepturi si libertatea de alegere care le-au fost date de Dumnezeu, devine o **obligatie** religioasa a abandona aceste practici.

18. ISLAM, RAZBOI, SI JIHAD

Coranul face clar faptul ca este permisibil pentru oameni sa lupte inapoi impotriva celor care ii ataca. Dumnezeu spune: “*Luptati pe calea lui Dumnezeu impotriva acelor care se lupta cu voi, dar nu incepeti voi lupta, caci Dumnezeu nu-i iubeste pe cei care incep lupte.*” [Coran 2:190]

Dumnezeu spune: “*Si ce este cu voi de nu luptati pe calea lui Dumnezeu, si pentru barbatii, muierele si copii slabi care zic: ‘Doamne! Scoate-ne pe noi din cetatea asta cu neam nelegiuit si da-ne noua din partea Ta un ocrotitor si da-ne noua din partea Ta un ajutor!’*” [Coran 4:75]

Coranul, de asemenea, face clar faptul ca atunci cand cealalta parte se abtine de la agresiune, nu este permis sa-i atacam. Dumnezeu spune: “*Daca, insa, ei continesc, atunci Dumnezeu este Iertator, Indurator. Luptati-va cu ei pana ce nu va mai fi necredinta si credinta va fi numai in Dumnezeu! Dar daca ei continesc, atunci nu mai exista vrasmasie, decat impotriva celor nelegiuiti.*” [Coran 2:192-193]

Este permisibil a lupta impotriva opresiei si persecutiei. Aceasta nu se aplica numai Islamului si musulmanilor, deoarece toata lumea are dreptul sa venerze pe Dumnezeu. Dumnezeu spune: “*Li s-a ingaduit [sa se apere] acelor care sunt atacati, caci a sunt nedreptatii. Iar Dumnezeu este in stare sa-i ajute/ Pe aceia care au fost scosi din caminelelor pe nedrept, pentru ca ei au zis: ‘Domnul nostru este Dumnezeu!’ Si de nu i-ar opri Dumnezeu pe oameni, pe unii prin altii, ar fi daramate chiliile, biserici, temple si moschei in care numele lui Dumnezeu este pomenit atat de mult.*” [Coran 22:39-40] Aceasta inseamna clar ca musulmanii trebuie sa lupte sa protejeze si sa apere oameni de alte credinte daca ei sunt in locuri unde musulmanii au putere efectiva. Viata, onoarea, si proprietatea tuturor oamenilor sunt considerate sacre chiar daca ei sunt musulmani sau nu. Toti oamenii trebuie sa fie liberi sa-l venerze pe Dumnezeu. **Ei trebuie sa fie liberi sa faca propriile alegeri.** Dumnezeu *Gardianul Credintei*, spune explicit : “**Nu este nici o constrangere in religie**” [Coran 2:256]

Aceasta duce catre conceptul de jihad. Cuvantul jihad literal inseamna straduinta sau efort exercitat, si face referire la orice fel de efort colosal, nu numai in timp de razboi. Jihad poate fi chiar a te abtine de la a lupta sau a rezista propriilor dorinte sau inclinatiilor rele. **Nu exista un astfel de lucru ca “razboi sfant” in Islam sau in Coran** Aceasta este o traducere gresita a cuvantului. Razboiul sfant este purtat pentru a subjuga fortat pe altii la credintele religioase ale unora. Aceasta este in mod expres interzisa in Islam.

Luptand in razboi poate fi jihad, dar in ce conditii? Musulmanii lupta in aparare dar asa fac si altii. Ce face o astfel de lupta jihad? Raspunsul este ca lupta devine jihad numai daca este de dragul de a fi obedient lui Dumnezeu si in acord cu legea Lui divina. Nu este jihad sa se lupte pentru avutie, nationalism, teritoriu, onoare, rasa, si asa mai departe. Jihad-ul are un element puternic de autoabtinere namaivazut in orice alta forma de razboire. Chair si luptand impotriva popoarelor care au atacat primii nu ar fi jihad daca musulmanii ar fi luptat inapoi pentru razbunare.

In viata Profetului Muhammad^P, noi avem un exemplu practic de cum jihad-ul trebuie sa fie purtat. Cand Muhammad^P a inceput in pace sa cheme oamenii din Meca la Islam, ei i s-au opus cu putere. Din cauza credintei lor, Muhammad^P si cei care l-au urmat au fost persecutati sever, sanctionati, torturati, alungati, au avut proprietatea lor delimitata, si au fost chiar ucisi. Impotriva tuturor acestor lucruri, musulmanii nu s-au clatinat de la principiile Islamice de pace, nonviolenta, si rezistenta pasiva. Dupa ce Muhammad^P a predicat in pace Islamul pentru zece ani, cativa sefi meceni si conducatori au format o alianta, colaborand la la un complot sa-l asasineze in mod secret pe Profetul^P lui Dumnezeu. Ingerul Gavriil l-a informat pe Muhammad^P de complotul lor de asasinare. In noaptea cand asasinatul trebuia sa aiba loc, Muhammad^P a lasat Meca pentru Medina si a fost urmarit indeaproape de asasini pentru zile intregi.²⁰ Situatiia a crescut continuu in mai rau pana cand musulmanii au fost nevoiti sa migreze. Ei au fost in mod deschis invitati sa emigreze in Medina, un oras in nord, unde Muhammad^P a fost primit triumfator ca Mesager al lui Dumnezeu si lider. In Medina, comunitatea Islamica era stabilita si de acolo Profetul Muhammad^P a continuat misiunea sa pacificatoare de a chema oamenii la Islam.

Alianta Mecana era intentionata pe naruirea Islamului, lui Muhammad^P, si invataturilor lui monoteistice. Cateva majore campanii militare au fost purtate de armata mecana sa atace Medina pentru a anihila musulmanii. Cand bine-echipatele armate de agresori se formau la orizont, de departe depasind ca numar musulmanii, Dumnezeu *Cel Intelpt*, a dat musulmanilor permisiunea pentru prima oara sa poarte arme pantru a-si apara viata si credinta in jihad. Armatele pagane din Meca au fost invinse de musulmani care au fost de departe inferiori in numar si echipament desi binecuvantati cu credinta.

Dupa ce alianta mecana a recunoscut ca razboiul a fost inutil, musulmanii au initiat un pact de nonagresiune care a fost semnat intre sefi ai aliantei mecane si Profetul Muhammad^P. Dumnezeu le cere musulmanilor sa se straduiasca spre pace in orice oportunitate. Acest tratat le-a permis musulmanilor neinarmati sa faca pelerinaj la Ka’bah, cea construita de Avraam^P. Aceasta perioada de pace sa dovedit descurajatoare catre liderii meceni care au vazut numarul musulmanilor crescand rapid. Avand in minte un alt complot inselator, alianta mecana a atacat si i-a sacrificat pe multi tradand tratatul cu musulmanii, pentru a opri Islamul si pacea. A fost numai dupa ce alianta mecana a violat tratatul, cand versetul coranic care ordona musulmanilor jihadul impotriva acestei tiranii a fost revelat. In mod uimitor mecanii nu s-au angajat in lupta. Muhammad^P a intrat in Meca smerit, si in loc sa ia razbunare, el a oferit un amnistiu general si a iertat pe

²⁰ Aceasta calatorie facuta de Muhammad este cunoscuta sub numele de hijra, care marcheaza inceputul calendarului Islamic. Calendarul Islamic este alcatuit din doisprezece luni. Fiecare luna incepe cu vederea lunii noi. Aceasta practica este similara cu calendarul evreu original care, de asemenea avea doisprezece luni lunare cu acelasi tip de numarare.

toata lumea. Musulmanii au cucerit Meca in mod pasnic fara varsari de sange, curatand Ka'bah si distrugand toti idolii. Muhammad^P a interzis orice opresie, injustitie, sau constrangere in religie si nu a permis ca nici o usa sa fie deschisa fortat. El a iertat gratios cei mai amari dusmani ai sai, inclusiv pe cei care l-au persecutat sever si chiar i-au omorat membri ai familiei sale. Acesta e Muhammad^P, un exemplu adevarat de Islam, turnul umanitatii, si exemplul clar al jihadului.

Urmatoarele vor clarifica mai departe cum lupta in Islam a fost condusa. Profetul Muhammad^P a interzis omorul de orice noncombatanti. Ibn Omar, un companion al Profetului^P a spus: " Am vazut trupul ucis al unei femei in timpul uneia dintre bataliile Profetului^P, asa ca el a interzis omorul de copii si femei." [Cartea lui Al Bukhari si Muslim]

Rabah b. Rabi a fost un alt companion al Profetului Muhammad^P. El a dat urmatoarea constatare a unui eveniment care a aparut in timpul unei batalii: " Noi eram cu Mesagerul^P lui Dumnezeu in timpul unei batalii si am vazut oameni adunandu-se impreuna. El a detasat un om sa afle de ce s-au adunat. Omul s-a intors si a spus: 'Ei s-a adunat in jurul unei femei ucise.' Atunci Mesagerul^P lui Dumnezeu a spus: 'Ea nu ar fi trebuit sa fie atacata!' Khalid b. al-Walid conducea fortele, asa ca a detasat un om catre el spunand: 'Spune lui Khalid sa nu ucida femeii sau lucratori [civili].'" [Cartea lui Sunan Abi Dawud]

Mesagerul^P lui Dumnezeu obisnuia sa spuna urmatoarele cuvinte trupelor sale inainte de a-i trimite sa lupte: "Mergeti inainte in numele lui Dumnezeu. Nu ucideti o persoana in varsta, nici un copil, nici o femeie, si nu intreceti masura." [Cartea lui Muwatta']

Din toate acestea este usor de vazut pozitia Islamului asupra terorismului. **Terorismul este impotriva principiilor Islamice.** Terorismul este o forma de razboi in care oameni inocenti sunt tinte specifice pentru a instaura frica in societate. Este clar din cele de mai sus ca chiar in timpul unui razboi, cand musulmanii se apara impotriva unui inamic agresiv, nu li se permite niciodata sa tinteasca orice fel de civili, sau sa distruga culturi, pomi sau septe. Aceasta este strict interzis de legea Islamica si de exemplele clare ale Profetului Muhammad^P. Omorul de inocenti este ucidere si crima impotriva lui Dumnezeu si a umanitatii, **chiar in timpuri de razboi si chiar atunci cand cealalta parte nu respecta in mod similar viata civila**. Cineva care omoara oameni inocenti in mod intentionat este un criminal care merita pedeapsa pentru crima. Terorismul este categoric interzis de Islam si legea Islamica respinge premisa ca o tactica non-legitima poate vreodata conduce spre un efect pozitiv.

De-a lungul istoriei Islamice, comportamentul musulmanilor care au urmat Coranul si Sunnah Profetului Muhammad^P, precum si cum au tratat pe altii in vremuri de razboi, a fost exemplar. Abu Bakr, un companion al Profetului Muhammad^P si primul Calif (succesor si lider) care a venit dupa el, a trimis o armata in Siria sa lupte impotriva agresivelor legiuni Romane si a fost sa le dea cuvinte incurajatoare. El a spus: "Veti gasi un grup de oameni care s-au devotat veneratiei lui Dumnezeu [d.e., calugarii], asa ca lasati-i in ceea ce fac."

Cand Umar, un companion al Profetului Muhammad^P si al doilea Calif, au alungat legiunile Romane afara din Ierusalim, musulmanii au fost primiti ca liberatori. Cu toate ca musulmanii au cucerit pamantul, nu li s-a permis sa priveasca locuitorii pamantului ca pe inamicii lor. Inamicii lor au fost numai legiunile Romane care au fost agresive impotriva lor. Cand Umar a intrat in Ierusalim ca un cuceritor, el a venit umil. In loc sa dicteze in termeni duri oamenilor, el a adus un tratat care sa garanteze oamenilor din Ierusalim, care erau predominant crestini, siguranta lor si libertate impotriva tuturor persecutiilor.

"Aceasta este ceea ce Umar, comandantul credinciosilor, garanteaza oamenilor in timp de pace. El le garanteaza siguranta propriilor persoane, bisericilor lor, si crucilor lor... bisericile lor nu vor fi inchise si distruse. Nimic nu va fi luat de la ei sau de la crucile lor. Ei nu vor fi constransi sa abandoneze credintele lor si nici vreunul dintre ei nu va fi abuzat."

Ca sa reformulam, nu exista asa ceva ca "razboi sfant" in Islam. Razboiul este o atrocitate si nu poate fi niciodata sfant. Musulmanilor nu li se permite sa forteze religia lor asupra nimanui. Cuvantul jihad inseamna "straduinta". Aceasta straduinta poate fi de natura militara. Cand ea exista diferenta dintre jihad si razboi devine clara. Jihadul nu poate fi niciodata purtat pentru motive de ordin lumesc, pentru cucerire, sau pentru razbunare. Musulmanii trebuie sa lupte ca sa protejeze libertatea oamenilor de a venera pe Dumnezeu cand acea libertate este atacata fortat. Lor nu li se permite niciodata sa atace oameni nevinovati, chiar atunci cand sunt ei insasi atacati.

Orice fel de oameni care merg impotriva acestui principiu stabilit al legii Islamului lupta in contradictie cu principiile Islamice. Este ridicol pentru oricine sa numeasca aceasta lupta un jihad, un cuvant care inseamna straduinta pentru cauza Islamului. In general ei sunt criminali in lumina legii Islamice si trebuie tratati ca atare.

19. STIINTA SI TEHNOLOGIE

Una dintre garantiile de calitate ale Islamului este completa sa armonie cu stiinta. Un musulman considera conflictul intre faptele stiintifice si religie a fi imposibile. Religia vine de la Dumnezeu, *Primul* si *Ultimul*, si la fel si universul pe care El singur l-a creat. Este imposibil ca una s-o contrazica pe cealalta.

Un musulman presupune ca o explicatie naturala poate fi gasita pentru orice lucru din creatia lui Dumnezeu – de la formarea stelelor si galaxiilor pana la originea si diversitatea diferitelor specii. Un musulman nu ar trebui niciodata sa se bazeze pe miracole ca sa explice fenomenele naturale. Un musulman crede ca miracolele sunt exemple in care Dumnezeu contravine legilor sale naturale pentru un motiv anume, cum ar fi sa asiste unul dintre Profetii Sai sau sa raspunda unei rugaciuni. Nu ar trebui recurs la explicatii miraculoase pentru a explica ceva in lumea naturala sau pentru acoperi ignoranta umana intr-o problema stiintifica.

Nu a existat niciodata un fapt stiintific sau o valida stiintifica teorie care sa contrazica invataturile Islamului. Orice stiinta descopera, doar ne maresta cunoasterea noastra depre magnifica creatie a lui Dumnezeu. De aceea Islamul incurajeaza activ eforturile stiintifice si de aceea, Coranul ne comanda sa studiem semnele lui Dumnezeu in natura. De fapt, Coranul are multe referiri stiintifice uimitoare, care cu ajutorul avantajelor tehnologice moderne, si numai recent devenind pe deplin intelese.

Islamul, de asemenea, ne permite sa ne bucuram pe deplin de fructele deschiderii umane. Suntem incurajati sa ne straduim sa facem lumea mai buna. Islamul intampina cu bine avantajele tehnologice. Tehnologia poate fi angajata pentru bine sau rau. Tehnologia prin sine este neutra. Este responsabilitatea noastra sa folosim cunoasterea, cu care Dumnezeu ne-a binecuvantat, pentru binele intregii umanitati.

În primele zile ale Islamului, când oamenii au aderat la credințele și principiile sale, era o înflorire a științei, culturii, comerțului, și tehnologiei. Învățații în lumea Islamică au făcut cercetări și au avansat domeniile matematicii, chimiei, fizicii, medicinei, astronomiei, arhitecturii, artei, literaturii, geografiei, istoriei, și în altele. Oamenii de știință musulmani au inventat compasul magnetic, și ceasul cu pendul, ca să numim câteva. Multe sisteme critice cum ar fi algebra, cifrele arabe (care sunt aceleași numere pe care le folosim astăzi), și adevăratul concept al cifrei zero (vital pentru înaintarea matematicilor) au fost introduse în Europa medievală prin învățații musulmani. Învățăturile Islamului au adus această științifică constiință, care în final a aprins și a manat înainte Renasterea Europeană. A fost numai după ce oamenii au început să devieze de la simplele originale principii Islamice și credințe când avansările și realizările științifice ale lumii musulmane au început să înceteze și să cadă în obscuritate.

20. FUNDAMENTALISM ȘI TERORISM

Fundamentalism vine de la rădăcina cuvântului fundare, care înseamnă “o bază sau fundație”. Definiția fundamentalismului în referire cu religia este “credințe religioase bazate pe o interpretare literală interpretare a textului religios.”

Dacă întrebi un vestit “Care este prima imagine care îți vine în minte când auzi cuvântul ‘musulman’?” mulți răspund “Terorist”. Aceasta s-ar putea să fie datorită faptului că de multe ori cuvântul musulman este însoțit de cuvântul “terorist” în media. Dacă ar fi ca un evreu sau creștin să ia parte la un act care e considerat clar terorism, nu ar auzi nimeni acea persoană numită un “creștin terorist” sau un “evreu terorist”. Așa cum Jim Jones (care a pretins a fi Hristos) nu e considerat reprezentant al Creștinismului, teroristii nu ar trebui considerați reprezentanți ai Islamului.

Două fraze folosite adesea cu randul sunt “terorist musulman” “fundamentalism musulman”. “Terorism musulman” este un oximoron; **cineva care practică cu adevărat Islamul nu poate fi terorist**. Și dacă ar fi să ne referim la definiția fundamentalismului, am ști că aceste două fraze sunt în mod greșit sau intenționat folosite cu randul, și că de fapt au înțelesuri opuse. Un adevărat fundamentalism Islamic este acela care aderă strict la fundamentele Islamului, care pot fi definite numai după Coran și viața și învățăturile Profetului Muhammad^p. Aceasta este **opusul** a ceea ce oamenii denumesc în mod comun “fundamentalism Islamic”. În mijlocul adevăratului fundamentalism Islamic cineva nu ar vedea **niciodată** crime împotriva umanității, acte haine de ură, omoruri politice, terorism, opresie, extremism sau fanatism religios, sau fortarea religiei unuia asupra altuia. Toate aceste acte sunt clar interzise în Islam. Muhammad^p a fost o culme a generozității și compasiunii umane.

Când vine vorba despre media, lumina reflectoarelor este atintită asupra criminalilor dramatici la care se face referire în mod repetat ca “fundamentalisti islamici”. Aceasta este în totală contradicție cu definiția musulmanilor fundamentalisti practicanți cu adevărat. Este o tragedie că mulți oameni au o enormă și negașă frică de Islam și ceea ce e în mod greșit învățat a fi credințele fundamentale ale Islamului. Din timpul Cruciadelor, sunt încă oameni care au adoptat o atitudine agresiv de ostilă și demonizatoare către Islam.

Este stresant când cineva citește un articol de ziar sau aude un raport important care preia citate din Coran în afara contextului pentru a crea frică sau diviziune.²¹ Prezentând greșit sau schimbând orice text religios este vrednic de dispreț, fie că e făcut de “teroristi” sau de “evangelisti”. Frica îi bantue pe cei care interpretează greșit principiile religioase pentru a crea alienare, frică, și ură și sunt un alt tip de terorism. Terorismul poate fi fizic, emoțional sau psihologic. La urma urmei, e datorită tuturor oamenilor care vor să socotească orice fel de terorism să devină informații unii asupra altora a adevăratelor credințe. Din păcate, polarizarea propagandei a fost recrutator despicat în senzationalismul din media de astăzi, injust întretinute de frică pentru aceasta “necunoscută și stranie” credință. Mass media de astăzi, care e controlată de putini, pare a fi cel mai cercetat, rafinat, și puternic instrument de control al minții vreodată descoperit de om ca să croiască “opinia lumii”. Alienarea este astfel escaladată. De multe ori se pare că toate guvernele au nevoie de dușmani pentru a întretine armatele și pentru a aduce în vorba “unitatea națională”. În timpul Războiului Rece, “dușmanul” era “comunismul”. Astăzi, musulmanii, deseori, în mod global se regăsesc la intersecție, categorisiți ca “dușman”.

Din păcate, de-a curmezișul globului acei musulmani care practică adevăratele principii Islamice devin o “specie pe cale de dispariție”. Cum musulmanii se străduie să practice adevăratele lor credințe mulți sunt provocați, nu numai de propriile lor guverne și guvernele vestice, dar, de asemenea, se află prinși între laici și extremiști cu minți ascuțite. Lumina reflectoarelor media subiectiv comună nu este atintită asupra **adevăraților** fundamentalisti Islamici.

Oala sub presiune: Astăzi sunt milioane de oameni care trăiesc sub grea opresie. Viitorul lor pare lipsit de speranță pentru că familiile și casele lor sunt strivite de umilitoare injustiție și violență. Când astfel de condiții sunt ignorate și sau văzute cu aspră indiferență de restul lumii, poate și chiar produce o furie disperată care transcede în toate culturile și religiile. Acestea sunt condițiile în care mulți musulmani se află astăzi. Pierzând speranța și având pierdută răbdarea, cu opțiuni disfuncționale plasate în fața lor, ei caută usurare sau justiție în disperare. Cu toate că vedem din ce în ce mai mulți dintre ei dorind să ia măsuri extreme, dorind să reacționeze în moduri violente, chiar să se sinucidă, pentru a aduce un act militar sau politic de apărare. Comiterea de suicid și omor de civili sunt amândouă interzise în Islam. Cei care trăiesc în lumea musulmană care sunt în această “oală sub presiune” de opresie pot cauta orice non-religioasă sau religioasă justificare pentru acțiunile lor disperate, violente, și extreme. Dacă ei caută îndeajuns, uneori găsesc ceea ce caută, pentru că există oameni de o extremă determinare mintală în toate religiile care nu practică cu adevărat și reprezintă adevăratele principii ale credinței lor.

21. SUMAR

Islam este... o religie a justiției, păcii, milei, și iertării, o credință care e deseori prost-înțeleasă și prost-interpretată. **Islam înseamnă predarea voinței cuiva către Dumnezeu, Pacea.** Islam este calea de viață pentru oricine alege că **există numai un Dumnezeu singur, și nimeni nu e demn de venerație decât El**. Lumea este temporară și nu mai mult decât o încercare pentru umanitate, după care noi toți vom

²¹ În Matei 10:34, Isus^p este citat că zicând: “Sa nu credeți că am venit să aduc pace pe pământ; nu am venit să aduc pace ci o sabie.” Aceasta ilustrează pericolul de a lua un citat în afara contextului fără a înțelege înțeleptul, nobilul, și frumosul mesaj al lui Isus^p. Cei care vor să defaimeze orice religie prin tăierea, alipirea, și schimbarea oricărui text religios, deși supărați, poate atinge scopul lor răutăcios.

muri si ne vom intoarce la Dumnezeu, *Cel care Ia*. Viata Vietii de Apoi este pentru totdeauna a. Dumnezeu, Lumina, pentru ghidarea copiilor lui Adam, ne-a trimis Profeti: Avraam^p, Moise^p, Isus^p, Muhammad^p, toti Profeti ai Islamului. Dumnezeu l-a ales pe Muhammad^p ca pe Profetul Lui final si l-a onorat pe el cu privilegiul revelarii Coranului prin el. Coranul este cuvantul lui Dumnezeu direct si nealterabil, nu cuvantul lui Muhammad^p, care a fost barbat neliterat. Dumnezeu a pastrat Coranul cu invataturile sale pentru toata umanitatea.

Cele cinci fundamentale acte de veneratie pentru musulmani sunt dupa cum urmeaza:

1. Sa **“marturiseasca ca nu exista alta divinitate cu exceptia lui Dumnezeu, si ca Muhammad este Mesagerul Sau”**
2. Sa **se roage** de cinci ori pe zi
3. Sa plateasca **milostenia** anuala
4. Sa **posteasca** in luna Ramadan
5. Sa faca **pelerinajul** la Meca.

Este imperativ sa intelegem jihadul. Jihad este o stadanie pentru cauza lui Dumnezeu singur si nu poate viola principiile Islamice. Terorismul este clar respins de Islam si nu poate fi niciodata numit jihad. Dumnezeu afirma ca nu exista nici o constrangere in religie. Drepturile omului si libertatea de alegere sunt sacre. In Islam, femeile joaca un rol foarte important. Femeile sunt egale cu si se cere sa fie respectate de barbati.

Dumnezeu mentioneaza in Coran ca El a perfectat Islamul ca religie pentru toata umanitatea, astfel completand favoarea Lui asupra noastra. Dumnezeu a preparat pentru noi lumina Islamului ca pe un ghid pentru reintoarcerea umanitatii spre El.

22. NOTA EDITORULUI

Ni s-a spus, de catre oameni de stiinta, ca spatiul contine peste 120 de bilioane de galaxii. Noi stim ca fiecare dintre noi a fost creat de Dumnezeu, *Cel mai Magnific*, dintr-o singura celula. Cand ma gandesc la aceasta, nu ma pot abtine sa nu fiu decit smerit si sa realizez extrema mea nesemnificanta in lumina splendorii lui Dumnezeu. Satana a jurat sa insele umanitatea, sa ne aduca noua neintelegere, animozitate, ura, si razboi. Pentru ami face pace partea mea in opozitia lui Satana, motivele mele sunt sa-l multumesc pe Lordul meu promovand pace prin intelegere.

Viata este scurta si pretioasa; este tragic sa o irosim ridicand piloni din castiguri materiale temporale in timp ce ignoram adevaratul scop al creatiei: de a-L venera pe Dumnezeu singur. Multi oameni si-au petrecut pretioasele lor vietii acumuland avere temporal materiala. Prin Islam, Dumnezeu ne invita sa ne intoarcem catre ceea ce este nepieritor, etern. In Ziua Judecatii, noi vom da socoteala pentru ceea ce am stiut si pentru cum am aplicat aceasta. Vom fi intrebati despre veneratia noastra. Acum este timpul pentru noi sa pregatim raspunsul.

Aceasta carte este bazata pe lectiile pe care le-am dat despre Islam in ultimele doua decade. Nu ar fi fost posibila fara mila lui Dumnezeu si ajutorul si asistenta fratilor si surorilor mele. Va multumesc voua, cititorilor mei, pentru timpul vostru si interesul in intelegerea Islamului, credinta a o cincime din populatia lumii. Pentru informatii aditionale despre Islam ne puteti contacta prin vizitarea www.islam-is.com. De asemenea, intrebarile voastre sunt bine venite asa ca si orice comentariu si feedback de luat in considerare in aceasta munca aflata in desfasurare. Va invit sa impartim orice parte sau tot acest material. Va cer numai sa nu citati aceasta informatie in afara contextului.

Va rog sa ma iertati daca in acesta lucrare am jignit pe cineva. Din cauza pasiunii mele pentru Islam, imi exprim credinta mea puternic, pun mare valoare pe alegerea individuala si respect diferentele. Intelegerea si justitia sunt caile catre pace, si pentru ca Islamul este deseori perceput in vest ca pe o religie a mintilor-ascutite ale fanaticilor care vor sa converteasca lumea cu forta, simt ca este vital sa transmit credinta mea intr-un limbaj clar si neambiguos pentru a se opune neintelegerilor.

Fie ca Dumnezeu sa ne binecuvanteze pe noi toti cu clauzire. Orice bine care vine din lucrarea aceasta este prin binevointa lui Dumnezeu, si daca am spus ceva care nu ajuta, este o iesire a mea. Dumnezeu, *Cel Exaltat* si *Cel Iubitor*, este perfect.

“Oh, *Cel care Aude Tot*, protejeaza-ne pe noi de tot raul si ghideaza-ne pe noi spre adevar.”

Pacea fie asupra voastra,

Pete Seda